سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● *18 Mart 1977*
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *28 R. Evvel 1397*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 *Cağaloğlu — İSTANBUL*

SAYI: 64 / BEŞ LİRA / BİR DM.

YAHUDİ VE HIRİSTİYANLAR GİBİ GİYİNMEK ATATÜRKÇÜLÜK İMİŞ

Erbakan:

TÂVİZ YOK

Onlar efendi, biz uşak;
olmaz.. olamaz !

ŞERİAT ÜZRE BİR KONFERANS

Sebil

herşey hakkında

Eco'nun yeni akıl hocası

Macar yahûdisi Kaldor

SAYI: 52 / BEŞ LİRA / BİR D. M.

BİZİM YILBAŞIMIZ BU: YENİYILIMIZ 1 MUHARREM 1397

İslâmî Yılbaşı ve Müslümanların vahdeti

Kadir Mısıroğlu

İstanbul Basın Savcılığı'nın bilirkişi raporuna istinaden mahkeme kararı ile toplattırdığı bundan 12 hafta önce çıkmış olan 52 sayımız ve dava mevzuu olan başyazımızın kupürü...

OKUYUCU İLE HASBİHAL

TOPLATILDI

Muhterem okuyucularımız,

Bir müddetten beri Sebil'imizle İstanbul Basın Savcıları arasındaki münasebetleri sizlere aksettirmiyoruz. Zira, bu ara basın savcılarıyla aramızda o kadar hadise cereyan etmiş, evrak teâti olunmuş ve gazetemiz mensupları ifade vermek mecburiyetinde kalmışlardır ki; bunların hepsini nakil ve hikâye eylemek büyük bir yer işgâl edeceğinden bundan sarfınazar ediyorduk. Fakat, son günlerde hukukî bakımdan öyle garip durumlar ortaya çıkmıştır ki, bunların bir ikisinden siz değerli okuyucularımıza bir nebze bahsetmeden geçemedik. Şöyle ki:

1 — 17 Eylül 1976 tarih ve 38 sayılı Sebil'imizde muharrirlerimizden Ahmed Selâmi Bey'in «Zîşuurları Kâinat Nizamıyla âhenkdar Kılan İslâm'dır» *serlevhasıyla yazdığı yazı, mâhud 163. Madde'ye muhalif telâkki olunarak hem yazının muharriri ve hem de Mes'ul Yazı İşleri Müdürü'müz hakkında basın savcılığınca takibata geçilmiştir. Ancak, dikkat edilirse, sizler bu yazıyı okuduğunuzda 6 aylık kanunî müruru zaman tamamlanmış olacaktır. Bu takdirde 6 aylık cezaî takibat müddetinin dolmasına üç - beş gün kaldığı bir sırada yâni neşri üzerinden 5,5 aydan fazla bir müddet geçtikten sonra bir yazıyı takibat mevzuu yapmaktaki hassasiyeti dikkatlerinize arz ediyoruz.*

Bu yazı ile alâkalı olarak basın savcılığının hakkımızda takib ettiği muâmelenin nasıl büyük bir dikkat, hassasiyet ve hattâ aşırı vazife şuuriyle yürütüldüğünü göstermesi bakımından ehemmiyetli olan bir diğer nokta da, mezkûr yazının muharriri Ahmed Selâmi ve Yazı İşleri Müdürümüz Kadir Mısıroğlu Bey'lerin basın savcılığına «ihzaren» *celblerine tevessül edilmiş bulunmasıdır. Hakikaten İstanbul 7. Sulh Ceza mahkemesine müracaatla ihzaren celbleri hususunda karar istihsal olunmuştur.*

Gerçi bütün bu muâmeleler -hiç şüphesiz- tamamen hukukîdir. Fakat, bir yazıyı 5,5 ay sonra farketmek mevzuubahs edilemeyeceğine göre «ihbar» *gibi hususî gayret ve alâkaların eseri olarak takibat mevzuu kılınmış olmasından şüphe edilemez. Ayrıca maznunun hazırlıktaki ifadesi alınmadan da dava açılabileceğine göre, bu noktada ihzâren celb yoluna gidilmesindeki hassasiyet de -hukukî olmakla beraber- hususî bir alâkayı göstermiyor mu?*

2 — Sebil'imizin 1,5 seneye yaklaşan neşriyatı içinde ilk def'a olarak bir sayısı mahkeme kararıyla toplattırılmıştır. Bu, yukarıda kapak klişesini gördüğünüz 52. sayıdır. Toplamaya sebep olarak Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun «İslâmî Yılbaşı ve Müslümanların Vahdeti» *serlevhalı yazısı gösterilmiştir. Bu hususda 7. Sulh Ceza Mahkemesin-*

(Devamı 15. Sayfamızda)

Selâm

Korkuyorum

GEÇTİĞİMİZ günlerde Ankara'dan bir kardeşimiz geldi. Daha evvel o İstanbul'da iken: adeta ben geldiğim sıralarda o Ankara'ya taşındı. Ekmek parası... ne de olsa meslektaşımdır, iyi tanırım. Birlikte şöyle bir sohbet imkânı bulduk. Hatırımda kaldığına göre, yanılmıyorsam, ilk sözü şu oldu:

«— O ne öyle kardeşim, Ankara'daki çocuklar ateş gibi...»

Seviniverdim.

Demek, uzaktan varan biri, Ankara'da, o çorak ve günahkâr toprakta filizlenen çınar'ı derhal farketmişti.

«Öyledir» dedim.

Dedim ama, a!. bir de baktım ki, kardeşimizin «ateş gibi» tabiri methiye değil, tariz taşıyormuş. Tariz de ne; basbayağı şekvacı.

«Olur mu ama,» dedi, «çok sert çıkışlar yapıyorlar...»

Canım sıkıldı, sezdirmemeye çalışarak sordum:

«Ne gibi?..»

Anlattı. Üzüldüğümü farketmişti, tek misâlle iktifa etti: Tanınmış kalem erbabından biri —o da bizim meslektaş— Ankara'da konferans vermiş. Mevzuunu merak bile etmedim. O konferansta bizim İslâmcı gençliğimiz Efendi Ağa'yı sıkıştırmış. Balyoz gibi sualler sormuşlar Meselâ, pat diye, «Mason musunuz?» demişler. Bir başkası «Hangi locaya kayıtlısın?» demiş. Efendi Ağa reddedince, «O halde o gazetede ne işin var?» demişler. Sonra bu bizim gençliğimiz var ya, öyle atak bir tavır taşıyormuş ki, arkadaşım bilhassa ona hayret etmiş. «Kuzu gibi» değillermiş. Sesleri mırmır çıkmıyormuş; tok, emin ve ürkütücü bir hava taşıyormuş

Söyledikleri bunlardan ibaretti. Ha, baktım ki, arkadaşımın şikâyeti sadece şu hasret kaldığımız hasletler, tekrar sevincime kavuştum. Keyiflendim.

İftihar ettim.

Zaten biliyordum, artık o eski sütliman havasından kurtuluyorduk. Ankarada bulunduğum esnada bu ağır ağır kıpırdanmaya başlayan umman benim en yakın yardımcılarımdı. Hayır.. hayır ben onların yardımcısı olmaya, onlara ayak uydurmaya gayret gösteriyordum. Sık sık gelirler dertleşirdik. Herbirinde —beni de lûtfedip dahil ettikleri— ağabeylerini aşmanın azim emmareleri vardı. Meseleyi lâfa boğmadan canevinden yakalıyorlardı.

Üstâd'ın şiir dili ile, âdeta kılıcın bilenmiş ağzını yanyana getirmişlerdi. El uğuşturmalar, evet efendimciliklerden iz dahi bulamazdınız. Her biri o mâbedsiz şehirde yükselmeye başlayan Kocatepe Camii benzeri boy atıyorlardı.

Ufak ufak kâğıtçıklara yazıp, yer yer göze çarpan taraflara yapıştırıp, sokaktaki adama seslenişleri bile hâllerinin delili gibi. Şimdilerde şu sloganları (kısa veciz ifade) İstanbul sokaklarında da görebiliyorsunuz:

«Esir Müslümanlara Hürriyet!»

Altına ilâve etmişler tek tek esaretteki kardeşlerimizin ülkelerini: Filipin, Moro, Eritre, Patani, Filistin, Türkistan, Kırım.. diye.

Biri ise şöyle:

«İŞTE NİZAM
İSLÂM!...»

Bir başkası:

«Şeriat İslâm'dır.»

Biri daha:

«Milletim İslâm,
Adım müslüman!»

Şu sonuncusundaki şuura dikkatinizi çekerim. Daha «müslümanım» deyip de milletinin adını bilmeyen niceleri var. Milletinin adını söylüyorum diye, İttihatçı ağası Gökalp'in kavmiyetçiliğini terennüm edenler var. Nitekm, Ankara'da gençlerimizin sıkıştırdıkları «gazeteci ağabey» de halâ o noktada. Elma ile armut toplama merhalesinde...

Gençlerimiz yürüyor hamdolsun; yürümüyor koşuyor!

Kaptılar bayrağı.

«Hayya a'lel felâh...

Haydin kurtuluşa... diyorlar can-u gönülden. Ve haykırıyorlar:

«Kurtuluş İslâm'da!.»

Ürperiyorum. Biz ağabeyleri düşünüyor da korkuyorum: Ya onlara ayak uyduramazsak. Uyduramayacağımıza da yanmam ama, ya ayakbağı olursak?... Rabbim sen bizi koru!

Y. YALÇINER

GAFİL

Bir kıvılcım parladı cihanı kapladı nur.
Gaflet erbabı ise hep hayalle avunur.
«Müslüman» der adam; hem de gider İslâm'ın
Can düşmanı rejimi var gücüyle savunur.

İsmail Bayram

DUMANLI HAVA'nın KURT'una DİKKAT!..

SÖZÜN en fazla ayağa düştüğü zamandır, demokrasilerde seçim dönemleri.. Bu, millete hizmet etmek iddiasıyla, ikbâl mevkilerine talip olmanın meydana getirdiği bir nakîsedir. Ne yazık ki, hizmete talib olmaksızın, hizmet mevkilerine gelinebilecek yol ve usuller de demokrasi düzeninde itibar görmediğinden, devlet idaresinde söz sahibi olmak isteyen herkesin mutlaka demokrasinin demagoji tezgâhlarından geçmesi gerekmektedir. Halbuki, milletimizin temel hayat nizamında hizmete talip olunmayıp, hizmet tevdi olunursa en iyi şekilde görülmeye çalışılır.

Buna rağmen demokrasinin faziletinden olarak, herkesin illâ da fırka - fırka, parti - parti, parça - parça karşı karşıya gelmesi ve bütün herkesin birbirine karşı cîfeler sıçratmaya kalkışması seçim döneminde kaçınılmazdır. Bunun en açık ve acıklı belirtilerini son günlerde bütün memleket sathında görüyoruz. Kesif bir iftira ve dedikodu kampanyası başını almış gidiyor..

Hani, *Aslan Asker Şvayk*'ta mıydı ne, seçim zamanlarında gazetelerde şöyle ilânlar yer alırdı: «*Karşı parti namzetlerine kara leke çalacak yüksek tahsil görmüş, iyi aile çocuğu gençler aranıyor!*»

Ehh, şimdi de aynı durum... Ama, bazı mahlûklar bizi ısırıyor diye, tutup biz de onları mı ısıralım? Elbette ki hayır! Türkiye'de müslümanlar, sinirlerin gerildiği, hırsların en dizginlenemez bir hale geldiği bu dönemde, her sataşmaya, her dedikoduya, her iftiraya cevap yetiştirmeye çalışacak durumda değildirler. Çünkü, bizim gayemiz kervanımızın yürümesidir. Kervanımız yürürken etrafımızdan ürüyenler bizi ürkütüp, yolumuzdan elbette çeviremiyecektir. Ama, gerektiği zaman bu gibi mahlûklara karşı bir - iki deynek sallamak da bizim için bir vazife olur.

Son günlerde hemen bütün memleket sathında, müslümanların kafasını karmakarışık etmek ve bu tedirginlik içinde kendilerini takdim etmek, yani kendi doğrularından ziyâde, başkalarının gerçek veya hayalî eğrilerinden medet ummak şeklindeki zavallılığı can kurtaran simidi olarak kullanmak... Bunlardan birisi muhakkak ki, iki hafta önceki bir yazımızda temas ettiğimiz Diyânet Reisi Süleyman Ateş Hoca'nın durumuydu. Diyânet İşleri Reisliği aslında bir İslâmî müessese olmayıp, kuruluş gayesinde müslümanları uyutmak bulunan, lâik rejim tarafından düşünülüp, ihdas olunmuş bir müessesedir! Çünkü İslâm bir bütün olduğundan insanın *maddî - manevî, dünyevî - uhrevî* bütün umûrunu aynı bütünlük içinde ele almış ve bunları ayırmamıştır. Binaenaleyh «*şu dine aittir, şu dünyaya*» diye İslâmda bir ayırım yapmaya kimsenin hakkı yoktur. Buna rağmne lâik rejim bu ayırımı yapmış, din dışılığını tâkip için de bir müessese kurmuştur. Bu müessesenin başına *Şerafeddin Yaltkaya* denilen felsefe profesöründen, Tevfik Gerçeker isimli hâkim emeklisine kadar, pek çok menfi kimseler gelmişlerdir. Bu arada müslümanlar da çeşitli yollardan bu makamı kendi inançlarına hizmet ettirecek bir şekilde kullanmaya gayret etmişlerdir. Ancak, geçen sene Diyânet İşleri Teşkilat Kanunu veto edilirken, gösterilen gerekçe, dinî hizmetlerde istihdam olunacak kimselerin İslâmî bakımdan şahsî hal ve yaşayışlarının tahkik edilmesini tervic eden maddelerdi. Lâik bir rejimde, devlet personelinin şahsî halleri, diğer devlet memurlarından ayrı bir şekilde bu tarzda ele alınamazdı!

Binaenaleyh, bugün Süleyman Ateş'i tenkid ederken başında bulunduğu bu müessesenin hakiki yerini bilmekte fayda vardır. Bu biiir... İkincisi de, Süleyman Ateş'in şahsî fikirlerinde ve görüşlerinde İslâmî açıdan hatalar varsa, onun tenkid veya düzeltilme yeri Babıali'deki kitipiyos gazetelerin sansasyon sütunları değil, müslüman âlimlerin vakârlı tavırlarıdır. Elhamdülillah, henüz onların tamamen yokluğu gibi bir acıyla karşı karşıya değiliz.

Bu vesile ile şunu da ifade etmek gerektir ki:

Bazı okuyucularımız SEBİL'imizin bu mevzudaki tutumunu yanlış anlamış ve Süleyman Ateş Bey'e, kendisine itiraz edilen ilmî mes'elelerde de arkaladığını sanmışlardır. Halbuki bu mes'eleler saded dışıdır ve ilim adamlarınca münakaşa edilmesi arzulanır. Sebil, gayri islâmî bir uslûp ve anlayışa karşı çıkarak mes'eleyi sadece bu yönden ele almıştır.

Diğer bir sansasyon meselesi de sırtını *cihet-i askeriyeye* dayadığı intibaını verebilmiş bir derginin istihbaratının tesbit etmeye muvaffak olduğu ileri sürülen, Erbakan'ın bazı sözleri... Dergi istihbaratının tesbitlerini vermeden önce, *Atatürk düşmanlığı ve şeriatçilik gibi mevzularda Erbakan ve Millî Selâmet'in,* «*yapılan bütün suçlamalara rağmen bu zamana kadar daima sustuklarını, ancak son günlerde kendilerine yönelmiş sert bakışlardaki kaygıları ortadan kaldırmak ihtiyacını hissettiklerini*» belirtiyor. Bu tesbitlere göre Erbakan, Atatürk düşmanlığı meselesinde şöyle demiş, (derginin YANKI'landırmasına göre): «*Fikrî cüceliklerinden dolayı acz içindeki kişilerin kalkan'ı yapılmak isteniyor. Kafalarındaki çarpık fikirlerin kendilerine ait olduğunu söylemeyenler bunu Atatürkçülük maskesi altında takdim ediyorlar.*» Atatürkçülük bunu gerektirir» *sözü fikrî sığıntılığın silâhı halinde... Atatürk Türk tarihi içinde çok önemli yeri olan bir kişi... Hemen bir çok konuda söz söylemiş, nutuk vermiş. Şimdi biz de ortaya çıkıp, Balıkesir Zağnos Paşa camiinde okuduğu hutbedeki* «KANUN-U ESASÎ, KUR'AN-I ÂZİM-ÜŞ ŞÂN'DIR» *sözünü* (......) *dilimize dolarsak,* atatürkçülük *mü yapmış olacağız? Hiç bir ileri batı ülkesinde, bizde yapıldığı gibi, devletin* (rejimin olsa gerek) *kurucusuna karşı bu derece ilkelce sahip çıkış yoktur!* «Yaratan» *sıfatının dahi hakkında sık sık kullanılmasıyla işin* TAPINMA *noktasına getirilmek istendiği bir ortamda, kişi de, gerçek fikirleri de ortadan kaybolmaktadır.* (......)»

Şimdi, bu sözler bahsi geçen derginin iddia ettiği sert bakışları izale edebilmiş midir, bilmeyiz ama, bildiğimiz bir şey varsa o da şudur ki, eğer bu mevzuda bir kanunî sınırlama olmasaydı, seçim öncesinde Millî Selâmet'i engellemek isteyen siyaset bezirgânları ve onların yamakları «*gördünüz mü ey millet!*» Millî Selâmet ve lideri Atatürk'e karşı değilmiş?» şeklinde dahi, gazetelerine manşetler atacak tıynette kimselerdir. Nitekim, aynı derginin Erbakan'a izafe ettiği *şeriatçilik* mevzuundaki sözleri için böyle yaptılar! «*Erbakan ve Millî Selâmet Partisi dinci ve şeriatçi ve tarikatçi bir parti olmadığını açıkladı!*» diye manşetler çekerken, bunu hangi niyetle kullandıkları sırıtıyordu.

(Erbakan'ın şeriat ve tarikat mevzuu ile komünist partileri hakkında söylediği iddia olunan sözleri üzerinde de inşallah gelecek haftaki sohbetimizde etraflıca duracağız.)

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Şehid-i Muazzez Trabzon Meb'usu

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

7

Kadir Mısıroğlu

Ali Şükrü Bey'in şahsiyyetini asıl, O'nun bilâhere ele alacağımız, *«siyâsî mücâdele»* içinde müşâhede edeceğiz. Zira, Meclisteki âteşin konuşmalarıyla cesûrâne davranışları mücâdelesinin seviyesi kadar millî, dinî ve vatanî istikametini de gözler önüne koymaktadır. Merhumun şahsiyyetini belirtmeye ayırdığımız bu birinci faslı bitirmeden bunlardan birisine de kısaca temas etmek istiyoruz:

Meclisin henüz açılmış bulunduğu ve siyâsî, hukukî mes'elelerin çoğunun henüz meb'usların pek azı tarafından kavranılmış olduğu bir sırada O'nun ilk hükûmetin programı üzerinde yaptığı şu konuşma, kendisini en güzel bir sûrette ifâde etmektedir. Mâlûm olduğu üzere «uslûb-i beyan, ayniyle insan» dır:

«*ALİ ŞÜKRÜ BEY* (devamla) — *Efendim, bugünkü vaziyeti arzetmiştim. Tekrar uzun uzadıya izaha hâcet yoktur. Sonra vaziyeti kurtarmak için lâzım gelen tedbiri düşünüyoruz ve tatbikinde ne kadar müşkülât olduğunu da görüyoruz. Sonra memleketin nef'ine faydasına müteallik arzularımız, temenniyatımız var. Fakat fiiliyatta bunun tatbiki imkânını görmüyoruz. Bugün düşüncemiz ve yegâne vazifemiz memleketi kurtarmaktır ve bunun için cephede lâzım gelen müdâfaatı yapacak ve memleketi kurtaracak bir ordumuz vardır. Fakat askerimiz firar ediyor. Açık görüşelim. Memleketin bir çok yerlerinde halk bize pek de lâzım geldiği kadar merbut bağlı bulunmuyor. Binâenaleyh hükûmetin programı bu gibi esâsâtı esasları düşünüyor ve bunu ortaya atıyor. Fakat bu program halkın rûhunu tedbîr nokta-i nazarından noksandır. Bir defa efendiler, onüç sene evveline ircâ-ı nazar edersek görürüz ki; o vakit ki; inkılâbda yahut inkılâbları yapanların zihninde âmil olan efkâr, fikirler sırf Garp efkârı idi. O inkılâb kahramanları, o inkılâbçıları tatbik etmiyorum. (hatalı görmüyorum.) ictihadlarını söylüyorum. Bundan evvel daha büyük inkılâb yapmak istemişlerdi. Tanzimatçılar; bunların efkârı da yine Garp efkârı ile mâli (dolu) idi. Bunlar sırf Garb'a bakıyorlar, memleketi arkaya atıyorlar ve Garb'ı taklid ediyorlardı. İşte o nokta-i nazara göre hareket ettikleri içindir ki; halkın ruhunda yer edemediler. Binâenaleyh halkı teceddüde sevkedemediler. Yalnız az bir zümre müteceddid göründü ve bu itibarla tâ Tanzimat devrinden bu âna kadar eski taş, eski hamam ve belki de daha fena bir vaziyet aldı. Şimdi bendeniz bu hususta ufak bir mâruzatta bulunacağım.*

(Vakit yok sesleri) *Vakit yok biliyorum. Yalnız bir misâl arzedeceğim. Çünkü bu günkü en mühim mes'ele; müdâfaa mes'elesidir. Bunun bir çok hududu vardır. Meşrûtiyet'in ibtidâyetinde yani son inkılâbta (1324) inkılâbında, memlekette müdâfaaya âid olan mesâile şiddetle taalluku olmak itibariyle, bir ukde, bir gâye olarak dediler ki: Vatan bizim canımızdır. Vatanı müdâfaa edeceğiz ve bunu, bizim fikren ieâli etmemiş, tenevvür etmemiş vatan kelimesinin mânâsını değil, kendisini bilmeyen halka bir gâye olmak üzere vermek istedik. Zavallı Mehmetçik yolda gelirken vatan bizim canımız diye şarkı okudu. Fakat bunu kat'iyyen anlamıyordu.*

HAMDULLAH SUPHİ B. (Antalya) — Mükemmel anlıyordu.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) — Bendeniz, bizzat gördüm, asker bulunuyordum.

HAMDULLAH SUPHİ B. (Antalya) Mükemmel anlıyordu, mükemmel anlıyordu.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) Müsaade buyurun. Balkan Harbinden kaçan askere, hemşehrim nereye kaçıyorsun? dediğim zaman, vatanı müdafaa etmeğe gidiyorum diyordu. O sırf evinin olduğu yeri vatanı biliyordu. Bütün askerimiz böyle idi. (Gürültüler)

REİS — Gürültü etmeyin. Söz isterseniz söz vereyim.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) — Halbuki bizim askerimizden o âna kadar, gerçi nizâmının bozukuğu yüzünden ve sû-i idâre yüzünden ara sıra kaçanlar da vâki idi. Ve memleket bu tehlikeye düştüğü zaman tâbiri mahsûsiyle sancağı şerif kaçırıldığı vakit, millet yekvücud olarak harbederdi. Yeniçerilerin ilgâsı... bilirsiniz kim ilgâ etmiştir? Ahali, esnaf vesâiredir. Binâenaleyh bizim dinimiz bidâyetten beri açıktır. Din uğruna ya şehid ya gâzi olmaktır, bunu gerçi bir tarafa atmadık. Tabiî Avrupa'daki vatan mes'elesini ileri sürdük ve gösterdik. Halkımızın ruhunda bu yer etmediği için, netice itibariyle bu günkü felâketlere mâruzuz. Elyevm yine kaçanlar, meselâ Konya köyünden birisi kaçtı mı, kendi evini müdâfaa etmeğe gidiyor.

Sonra bugün efendiler; bilirsiniz ki; dünyada din kaydından âzâde hiç bir kavim yoktur. Bundan onbir sene evvel . İngiltere'nin tereddisinden bahseden eâzamı (büyükleri) bir anket yapmışlardı ve bu ankete İngiltere'nin bir çok eâzımı cevap vermişlerdi. Milleti kurtarmak için ne lâzımdır, diye... Bendeniz bunlardan yüzon - yüzoniki tane kadar okudum. Hepsi halkın râbıta-i diniyesini takviye etmek merkezindedir. Kolleksiyonlarım mevcuttur, istiyenlere gösterebilirim. Buna cevap veren bir çok dinsizler de vardı. Fakat bizim halkımızın maatteessüf râbıta-i diniyeleri gevşememiştir. Bendeniz bu itibarla diyorum ki: Uzun söylemek lâzım gelir. Fakat kısa kesceğim. Vakit dardır. Hükümet programını yaparken, bir defa halkın, yani avamı bağlıyacak, avamı insan gibi hareket ettirecek bir kayıd yapsın. Bir kayd-ı ilâhî olan din hususuna ehemmiyet versin ve bu kayıtları buraya ilâve etsin. Bir bu efendim (Ne gibi sesleri, gürültüler)

İSMAİL SUPHİ B. (Burdur) — Din kanunu ilâhîdir.. Din hakkında kanun yapılmaz. Onu karıştırmayınız!

MALİYE VEKİLİ FERİT B. Nedir bu? Biz bundan bir şey anlamadık. Hükûmet lâzım

Ali Şükrü Bey sûikasd hadisesinden sadece iki gün evvel Ankara tren istasyonunda.. Yanındaki kendisi gibi bahriyeli olan Şevket Bey'dir.

gelen esâsat-ı diniye (dinî esaslar) dairesinde kavânîn (kanunlar) vazeder. (21)

Ali Şükrü Bey merhum'un şahsiyyetini belirtmek maksadıyla buraya kadar naklettiklerimiz, O'nun *«merd, dürüst»* ve *«vatansever»* bir şahsiyyete sahip bulunduğunun herkesçe kabul edildiğini göstermektedir. Bu *«herkes»* tâbirine, fikren O'nun, tam karşısında bulunanların da dahil olması dikkat çekicidir. Böyleleri için O, hiç olmazsa *«samimi bir muhalif»* 22 tir.

Bu sûretle merhumun şahsiyyeti etrafında bu yazdıklarımızı kâfi addederek O'nun *«siyasi mücâdeleleri»* faslına geçebiliriz:

---

(21) Bkz: TBMM. Zabıt Ceridesi C. IV (ikinci basılış) Ankara 1942 sh. 182 vd.

(22) Bak: Ord. Prof. Dr. Sâdi Irmak — Türkiye Cumhuriyetinin Elinci Yılı Dolayısıyle Atatürk ve Çevresi, İstanbul 1924 Sh. 147

ÖZÜR

Arkadaşımız Mustafa Yazgan Bey'in yazısı elimize ulaşmadığından *«Hadiselere Bakış»* sütûnumuza yer veremedik. Okuyucularımızdan özür dileriz.

SEBİL

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMİ

İçdeki tehlikeli görüşler

Bugün ehl-i sünnet müslümanlığı dışından, sâhib oldukları muhtelif görüşleri ve fikrî ekolleri gerçek İslâm olarak takdîme çalışanlar, her geçen gün çoğalmaktadır. Bu *(çoğalış)* ise, müslümanlar arasındaki birlik, beraberlik ve dayanışmayı *(azaltış)* dan başka hiçbir netîce vermiyor. Laik rejimin, dîn (şerîat) adına söylenen ve dînin (şerîatın) esaslarını tahrîfe müteveccih bulunan herhangi söz veya yazıya bile *«fikir hürriyeti»* nâmına mâni' olamayıcı, ve belki de bunları teşvîk edici keyfiyeti ,bu parçalanmada en temel sebebi teşkîl eder. Bu hükmümüzün doğruluğu çok daha iyi anlaşılmak istenirse, bizzat Diyânet İşleri Bakanlığı tarafından yazdırılıp tab edilen ve Türkiye'ye yayılan bir takım saptırıcı neşriyâta bir göz atmak kâfîdir sanırız. Bu neşriyât arasında hiçbir maslahata ve ihtiyâca cevâb verici tarafı bulunmayan, ve fakat tam tersine, müslümanlar arasında fitneye, fesâda, dedikoduya ve ayrılık gayrılıklara sebebiyet veren mezheblerin telfîki (birleştirilmsi) soyundan kitablara bile rastlanabilecekdir. Hanefî ve Şâfiî olan Türkiye'deki müslümanları, pekçok satır ve paragraflarıyla rencîde eden, edebden nasibsiz, küstah ve cüretkâr kitabların Diyânet Başkanlığı marifetiyle ve birtakım oldu - bittiler elinde ortalığa yayılışında, elbette maksat aranacakdır. Ehl-i sünnetin, kanla, gözyaşıyla, terle ve binbir çile ile tedvîn edilip elimize gelen ve bize müslüman olma yollarını ve şerefini bahşeden 4 mezhebi için, istihza, istihfaf, istiskal ve iftirâlarla dolu bu kabil kitabların, katilden eşedd olan *«fitneye»* bâdi olacağı neden düşünülemiyormuş?! Ve işin en netâmeli tarafına da bakınız ki, ne idüğü belirsiz Mısırlı ve sâireli bir takım adamların bu kabil muzır, edeb yoksulu ve fitne koparıcı kitablarını neşredip yaymak, *«ilmîlik, araştırıcılık!»* olarak propaganda edilirken; bu kabil kitablar ve fikirler elinde istihzâ, hakaret ve iftirâya uğrayan 4 mezheb sâhibi ehl-i sünnet müslümanlarının da, kendilerini ve mezheblerini müdâfaa edip tecâvüz ve tasallutları püskürtmeye matuf neşriyat ve faaliyetleri, fitne çıkarıcı nevzuhurlarımız tarafından *«zulme uğramak!»* şeklinde tefsîr edilip, acındırıcı, pozlarla sağda solda bahis mevzuu bile edilebilmektedir. Hatta ve hatta bu pek nâzik müctehid efendiler o kadar da ağızlarını bozabiliyorlar ve «yavuz hırsız ev sâhibini bastırır» yollu metodlarla da hareket edebiliyorlar ki, sapık kitab ve fikirlerin karşısına çıkıp ehl-i sünnet mezheblerinin müdâfaasını yapan ve bu uğurda kitab, makâle, röportaj neşredip konferanslar veren muhterem Ahmed Davudoğlu, Sadreddin Yüksel, Üstad Necib Fazıl, Enver Baytan, Şevket Eygi, Durmuş Ali Kayapınar gibi nice zevâta, bir çırpıda ve hiç teeddüb etmeden mâhud mecmualarla *«yarasa sürüsü»* kabilinden galiz ifâdeler bile sarfedebilmektedirler.

— Biz, hanefîliği, mâlikîliği, şâfiîliği ve hanbelîliği ile ehl-i sünnetin zerresine yan bakılsa, buna karşı müdâfaamızı yapacak ve karşımızdakilere şunu, nâmusluca kabûl etmelerini teklif edeceğiz:

Efendiler!

Mezheblerimizle oynamayınız! Ehl-i sünnete ilişmeyiniz! Sabahdan akşama kadar, düzinelerce küfre girişin zelzelesi içinde kalan şu zavallı insanların zihnini ve fikrini, Abduhçuluklarla karıştırmayınız! İşte 4 mezheb, ortada. Beğeniyorsanız, birine giriniz! Beğenmiyorsanız yenisini kurunuz! Buna, lâik kânunlar da birşey demiyor. Dileyen değil mezheb dîn, bile kurar! Ama ehl-i sünnetin mezheblerine hakârete, iftirâya ve istihzâya yönelen kitablardan ve faaliyetlerden veya ehl-i sünnet mezheblerini keyfe göre şekillendirip arzuya göre de istikâmetlendirmekden mutlaka vaz geçiniz, fitneye sebeb olursunuz! Gün görmüş, çile çekmiş, onca tecrübesi olan muhterem hoca efendilerin nasihatlerini kemâl-i edeb ve ihtiramla telâkkî edip, onların aleyhtarlığından, onların bedduasını almakdan ve onlara *«yarasa sürüsü»* kabilinden çirkin sözler sarfından da şidetle hazer ediniz!. Edebli, terbiyeli, ahlâklı, ve samimî müslüman olmakdan daha büyük rütbe, olamıyacağı da unutulmamalıdır...

— Bugün apaçık ortadadır ki, müslümanlar en ziyâde birlik, beraberlik ve ittihad içinde harekete muhtaçdır. Bu itibarla bütün müslümanlar tetikde olmaya ve hâdiseleri, ittihadı te'mîn edici dinî bir hassâsiyetle ele almıya da mecburdurlar. İslâmî birliği te'min, her müsümanın vazifesi; ve her müslümanın da diğerlerinden, bu birliği istemek, hakkıdır. Bu birlik ve beraberliğe indirilen her darbe, umum müslümanların hakkına da apaçık bir tecâvüzdür. Zîrâ birlik ve beraberlikden mahrûmiyet, İslâmî izzet ve kudretin, izmihlâl ve zillet hesâbına ortadan kalkmasını intâc edecekdir. Bu ise, Allah ve Rasûlüne âid nice evâmirin hâkim olamaması demekdir. Samîmî hiçbir müslüman, bu vaziyete asla rızâ gösteremez ve bu menfî neticeyi ortaya koyucu kim olursa olsun, onun karşısına çıkıp hak ve adâleti tebliğden aslâ çekinemez. Bilakis, içimizde ve dışımızda birlik ve beraberliğimizi bozucu her husûsu, icâbetdiği gibi ele ve kaleme almak borcumuz vardır.

Bugüne kadar devrilen çamlardan ve müdâfaa edilen saptırıcı hatâlardan efkâr-ı umûmiye önünde samimî dönüş fazileti gösterilemediği ve bunlar mertçe ve açıkça ortaya konamadığı müddetçe, ehl-i sünnetin müdâfaası devam edecek ve bütün mes'uliyet de, fitneyi çıkaranlara râci bulunacaktır.

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Şehid-i Muazzez
Trabzon Meb'usu

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

7

Kadir Mısıroğlu

Ali Şükrü Bey'in şahsiyyetini asıl, O'nun bilâhere ele alacağımız, «*siyâsî mücâdelesi*» içinde müşâhede edeceğiz. Zira, Meclisteki âteşin konuşmalarıyla cesûrâne davranışları mücâdelesinin seviyesi kadar millî, dinî ve vatanî istikametini de gözler önüne koymaktadır. Merhumun şahsiyyetini belirtmeye ayırdığımız bu birinci faslı bitirmeden bunlardan birisine de kısaca temas etmek istiyoruz:

Meclisin henüz açılmış bulunduğu ve siyâsî, hukukî mes'elelerin çoğunun henüz meb'usların pek azı tarafından kavranılmış olduğu bir arada O'nun ilk hükûmetin programı üzerinde yaptığı şu konuşma, kendisini en güzel bir sûrette ifâde etmektedir. Mâlûm olduğu üzere «*uslûb-i beyan, ayniyle insan*» dır:

«*ALİ ŞÜKRÜ BEY (devamla) — Efendim, bugünkü vaziyeti arzetmiştim. Tekrar uzun uzadıya izaha hâcet yoktur. Sonra vaziyeti kurtarmak için lâzım gelen tedbiri düşünüyoruz ve tatbikinde ne kadar müşkülât olduğunu da görüyoruz. Sonra memleketin nef'ine faydasına müteallik arzularımız, temenniyatımız var. Fakat fiiliyatta bunun tatbiki imkânını görmüyoruz. Bugün düşüncemiz ve yegâne vazifemiz memleketi kurtarmaktır ve bunun için cephede lâzım gelen müdâfaatı yapacak ve memleketi kurtaracak bir ordumuz vardır. Fakat askerimiz firar ediyor. Açık görüşelim. Memleketin bir çok yerlerinde halk bize pek de lâzım geldiği kadar merbut bağlı bulunmuyor. Binâenaleyh hükûmetin programı bu gibi esâsâtı esasları düşünüyor ve bunu ortaya atıyor. Fakat bu program halkın rûhunu tedkik nokta-i nazarından noksandır. Bir defa efendiler, onüç sene evveline ircâ-ı nazar edersek görürüz ki; o vakit ki; inkılâbda yakut inkılâbları yapanların zihninde âmil olan efkâr, fikirler sırf Garp efkârı idi. O inkılâb kahramanları, o inkılâbçıları tatbik etmiyorum. (hatalı görmüyorum.) ictihadlarını söylüyorum. Bundan evvel daha büyük inkılâb yapmak istemişlerdi. Tanzimatçılar; bunların efkârı da yine Garp efkârı ile mâli (dolu) idi. Bunlar sırf Garb'a bakıyorlar, memleketi arkaya atıyorlar ve Garb'ı taklid ediyorlardı. İşte o nokta-i nazara göre hareket ettikleri içindir ki; halkın ruhunda yer edemediler. Binâenaleyh halkı teceddüde sevkedemediler. Yalnız az bir zümre müteceddid göründü ve bu itibarla tâ Tanzimat devrinden bu âna kadar eski tas, eski hamam ve belki de daha fena bir vaziyet aldı. Şimdi bendeniz bu hususta ufak bir mâruzatta bulunacağım.*

(Vakit yok sesleri) *Vakit yok biliyorum. Yalnız bir misâl arzedeceğim. Çünkü bu günkü en mühim mes'ele; müdâfaa mes'elesidir. Bunun bir çok hududu vardır. Meşrûtiyet'in bidâyetinde yani son inkılâbta (1324) inkılâbında, memleketin müdâfaaya âid olan mesâile şiddetle taalluku olmak itibariyle, bir ukde, bir gâye olarak dediler ki: Vatan bizim canımızdır. Vatanı müdâfaa edeceğiz ve bunu, bizim fikren iceâli etmemiş, tenevvür etmemiş vatan kelimesinin mânâsını değil, kendisini bilmeyen halka bir gâye olmak üzere vermek istedik. Zavallı Mehmetçik yolda gelirken vatan bizim canımız diye şarkı okudu. Fakat bunu kat'iyyen anlamıyordu.*

HAMDULLAH SUPHİ B. (Antalya) — Mükemmel anlıyordu.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) — Bendeniz, bizzat gördüm, asker bulunuyordum.

HAMDULLAH SUPHİ B. (Antalya) Mükemmel anlıyordu, mükemmel anlıyordu.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) Müsaade buyurun. Balkan Harbinden kaçan askere, hemşehrim nereye kaçıyorsun? dediğim zaman, vatanı müdafaa etmeğe gidiyorum diyordu. O sırf evinin olduğu yeri vatanı biliyordu. Bütün askerimiz böyle idi. (Gürültüler)

REİS — Gürültü etmeyin. Söz isterseniz söz vereyim.

ALİ ŞÜKRÜ B. (Devamla) — Halbuki bizim askerimizden o âna kadar, gerçi nizâmının bozukuğu yüzünden ve sû-i idâre yüzünden ara sıra kaçanlar da vâki idi. Ve memleket bu tehlikeye düştüğü zaman tâbiri mahsûsiyle sancağı şerif kaçırıldığı vakit, millet yekvücud olarak harbederdi. Yeniçerilerin ilgâsı... bilirsiniz kim ilgâ etmiştir? Ahali, esnaf vesâiredir. Binâenaleyh bizim dinimiz bidâyetten beri açıktır. Din uğruna ya şehid ya gâzi olmaktır, bunu gerçi bir tarafa atmadık. Tabiî Avrupa'daki vatan mes'elesini ileri sürdük ve gösterdik. Halkımızın ruhunda bu yer etmediği için, netice itibariyle bu günkü felâketlere mâruzuz. Elyevm yine kaçanlar, meselâ Konya köyünden birisi kaçtı mı, kendi evini müdâfaa etmeğe gidiyor.

Sonra bugün efendiler; bilirsiniz ki; dünyada din kaydından âzâde hiç bir kavim yoktur. Bundan onbir sene evvel İngiltere'nin tereddisinden bahseden eâzamı (büyükleri) bir anket yapmışlardı ve bu ankete İngiltere'nin bir çok eâzımı cevap vermişlerdi. Milleti kurtarmak için ne lâzımdır, diye... Bendeniz bunlardan yüzon - yüzoniki tane kadar okudum. Hepsi halkın râbıta-i diniyesini takviye etmek merkezindedir. Kolleksiyonlarım mevcuttur, istiyenlere gösterebilirim. Buna cevap veren bir çok dinsizler de vardı. Fakat bizim halkımızın maattessüf râbıta-i diniyeleri gevşememiştir. Bendeniz bu itibarla diyorum ki: Uzun söylemek lâzım gelir. Fakat kısa keseceğim. Vakit dardır. Hükûmet programını yaparken, bir defa halkın, yani avamı bağlıyacak, avamı insan gibi harekat ettirecek bir kayıd yapsın. Bir kayd-ı ilâhî olan din hususuna ehemmiyet versin ve bu kayıtları buraya ilâve etsin. Bir bu efendim (Ne gibi sesleri, gürültüler)

İSMAİL SUPHİ B. (Burdur) — Din kanunu ilâhidir... Din hakkında kanun yapılmaz. Onu karıştırmayınız!

MALİYE VEKİLİ FERİT B. Nedir bu? Biz bundan bir şey anlamadık. Hükûmet lâzım

Ali Şükrü Bey sûikasd hadisesinden sadece iki gün evvel Ankara tren istasyonunda.. Yanındaki kendisi gibi bahriyeli olan Şevket Bey'dir.

...iniye (dinî esas- ... kavânîn (ka- ...vazeder. (21)

...Ali Şükrü Bey merhum'un şahsiyyetini belirtmek maksadıyla buraya kadar naklettiklerimiz, O'nun *«merd, dürüst»* ve *«vatansever»* bir şahsiyyete *sahip* bulunduğunun herkesçe kabul edildiğini göstermektedir. Bu *«herkes»* tâbirine, fikren O'nun, tam karşısında bulunanların da dahil olması dikkat çekicidir. Böyleleri için O, hiç olmazsa *«samimi bir muhalif»* 22 tir.

Bu sûretle merhumun şahsiyyeti etrafında bu yazdıklarımızı kâfi addederek O'nun *«siyasî mücâdeleleri»* faslına geçebiliriz:

---

(21) Bkz: TBMM. Zabıt Ceridesi C. IV (ikinci basılışı) Ankara 1942 sh. 182 vd.

(22) Bak: Ord. Prof. Dr. Sâdi Irmak — Türkiye Cumhuriyetinin Ellinci Yılı Dolayısıyle Atatürk ve Çevresi, İstanbul 1924 Sh. 147

ÖZÜR

Arkadaşımız Mustafa Yazgan Bey'in yazısı elimize ulaşmadığından *«Hadiselere Bakış»* sütûnumuza yer veremedik. Okuyucularımızdan özür dileriz.

SEBİL

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

İçdeki tehlikeli görüşler

Bugün ehl-i sünnet müslümanlığı dışından, sâhib oldukları muhtelif görüşleri ve fikrî ekolleri gerçek İslâm olarak takdime çalışanlar, her geçen gün çoğalmaktadır. Bu *(çoğalış)* ise, müslümanlar arasındaki birlik, beraberlik ve dayanışmayı *(azaltış)* dan başka hiçbir netîce vermiyor. Laik rejimin, dîn (şerîat) adına söylenen ve dînin (şerîatın) esaslarını tahrîfe müteveccih bulunan herhangi söz veya yazıya bile *«fikir hürriyeti»* nâmına mâni' olamayıcı, ve belki de bunları teşvîk edici keyfiyeti ,bu parçalanmada en temel sebebi teşkîl eder. Bu hükmümüzün doğruluğu çok daha iyi anlaşılmak istenirse, bizzat Diyânet İşleri Bakanlığı tarafından yazdırılıp tab edilen ve Türkiye'ye yayılan bir takım saptırıcı neşriyâta bir göz atmak kâfîdir sanırız. Bu neşriyât arasında hiçbir maslahata ve ihtiyâca cevâb verici tarafı bulunmayan, ve fakat tam tersine, müslümanlar arasında fitneye, fesâda, dedikoduya ve ayrılık gayrılıklara sebebiyet veren mezheblerin telfîki (birleştirilmsi) soyundan kitablara bile rastlanabilecekdir. Hanefî ve Şâfii olan Türkiye'deki müslümanları, pekçok satır ve paragraflarıyla rencîde eden, edebden nasibsiz, küstah ve cüretkâr kitabların Diyânet Başkanlığı marîfetiyle ve birtakım oldu - bittiler elinde ortalığa yayılışında, elbette maksat aranacakdır. Ehl-i sünnetin, kanla, gözyaşıyla, terle ve binbir çile ile tedvîn edilip elimize gelen ve bize müslüman olma yollarını ve şerefini bahşeden 4 mezhebi için, istihza, istihfaf, istiskal ve iftirâlarla dolu bu kabil kitabların, katilden eşedd olan *«fitneye»* bâdi olacağı neden düşünülemiyormuş?! Ve işin en netâmeli tarafına da bakınız ki, ne idüğü belirsiz Mısırlı ve sâireli bir takım adamların bu kabil muzır, edeb yoksulu ve fitne koparıcı kitablarını neşredip yaymak, *«ilmîlik, araştırıcılık!»* olarak propaganda edilirken; bu kabil kitablar ve fikirler elinde istihzâ, hakaret ve iftirâya uğrayan 4 mezheb sâhibi ehl-i sünnet müslümanlarının da, kendilerini ve mezheblerini müdâfaa edip tecâvüz ve tasallutları püskürtmeye matuf neşriyat ve faaliyetleri, fitne çıkarıcı nevzuhurlarımız tarafından *«zulme uğramak!»* şeklinde tefsir edilip, acındırıcı, pozlarla sağda solda bahis mevzuu bile edilebilmektedir. Hatta ve hatta bu pek nâzik müctehid efendiler o kadar da ağızlarını bozabiliyorlar ve «yavuz hırsız ev sâhibini bastırır» yollu metodlarla da hareket edebiliyorlar ki, sapık kitab ve fikirlerin karşısına çıkıp ehl-i sünnet mezheblerinin müdâfaasını yapan ve bu uğurda kitab, makâle, röportaj neşredip konferanslar veren muhterem Ahmed Davudoğlu, Sadreddin Yüksel, Üstad Necib Fazıl, Enver Baytan, Şevket Eygi, Durmuş Ali Kayapınar gibi nice zevâta, bir çırpıda ve hiç teeddüb etmeden mâhud mecmualarla *«yarasa sürüsü»* kabilinden galiz ifâdeler bile sarfedebilmektedirler.

— Biz, hanefîliği, mâlikîliği, şâfiiliği ve hanbelîliği ile ehl-i sünnetin zerresine yan bakılsa, buna karşı müdâfaamızı yapacak ve karşımızdakilere şunu, nâmusluca kabûl etmelerini teklif edeceğiz:

Efendiler!

Mezheblerimizle oynamayınız! Ehl-i sünnete ilişmeyiniz! Sabahdan akşama kadar, düzinelerce küfre girişin zelzelesi içinde kalan şu zavallı insanların zihnini ve fikrini, Abduhçuluklarla karıştırmayınız! İşte 4 mezheb, ortada. Beğeniyorsanız, birine giriniz! Beğenmiyorsanız yenisini kurunuz! Buna, lâik kânunlar da birşey demiyor. Dileyen değil mezheb din, bile kurar! Ama ehl-i sünnetin mezheblerine hakârete, iftirâya ve istihzâya yönelen kitablardan ve faaliyetlerden veya ehl-i sünnet mezheblerini keyfe göre şekillendirip arzuya göre de istikâmetlendirmekden mutlaka vaz geçiniz, fitneye sebeb olursunuz! Gün görmüş, çile çekmiş, onca tecrübesi olan muhterem hoca efendilerin nasihatlerini kemâl-i edeb ve ihtiramla telâkkî edip, onların aleyhtarlığından, onların bedduasını almakdan ve onlara *«yarasa sürüsü»* kabilinden çirkin sözler sarfından da şidetle hazer ediniz!. Edebli, terbiyeli, ahlâklı, ve samimî müslüman olmakdan daha büyük rütbe, olamıyacağı da unutulmamalıdır...

— Bugün apaçık ortadadır ki, müslümanlar en ziyâde birlik, beraberlik ve ittihad içinde harekete muhtaçdır. Bu itibarla bütün müslümanlar tetikde olmaya ve hâdiseleri, ittihadı te'mîn edici dinî bir hassâsiyetle ele almıya da mecburdurlar. İslâmî birliği te'mîn, her müsümanın vazifesi; ve her müslümanın da diğerlerinden, bu birliği istemek, hakkıdır. Bu birlik ve beraberliğe indirilen her darbe, umum müslümanların hakkına da apaçık bir tecâvüzdür. Zîrâ birlik ve beraberlikden mahrûmiyet, İslâmî izzet ve kudretin, izmihlâl ve zillet hesâbına ortadan kalkmasını intâc edecekdir. Bu ise, Allah ve Rasûlüne âid nice evâmirin hâkim olamaması demekdir. Samimî hiçbir müslüman, bu vaziyete aslâ rızâ gösteremez ve bu menfî neticeyi ortaya koyucu kim olursa olsun, onun karşısına çıkıp hak ve adâleti tebliğden aslâ çekinemez. Bilakis, içimizde ve dışımızda birlik ve beraberliğimizi bozucu her husûsu, icâbetdiği gibi ele ve kaleme almak borcumuz vardır.

Bugüne kadar devrilen çamlardan ve müdâfaa edilen saptırıcı hatâlardan efkâr-ı umûmiye önünde samimî dönüş fazîleti gösterilemediği ve bunlar mertçe ve açıkça ortaya konamadığı müddetçe, ehl-i sünnetin müdâfaası devam edecek ve bütün mes'uliyet de, fitneyi çıkaranlara râci bulunacaktır.

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Bir neslin intiharı yahut anarşi değil Anomi

4

Bazı yazarlar anarşinin hudutlarını genişlettikçe genişletirler. Onlara göre «Devlete karşı Ferdı'in haklarını savunan Herbert Spencer bile anarşisttir. Filhakika Spencer: «hükümdarın ilahî hakkı yerine parlamentonun ilahî hakkı geçmiştir» diye isyan eder. Gerçekte terakkinin tek kaynağı vardır: ferd hürriyeti. Herkes kendi işini başkalarından iyi bilir. Devlet ne ehliyetçe ne zekâca fertlerden daha üstün. Fertler, devletin vesayetini kabul edeceklerine, kabiliyetlerine, zevklerine, menfaatlerine göre topluluklar kurmalıdırlar. İşçi, sanayici, tüccar, bilgin, sanatçı... toplulukları; devlet karışmamalı fertlere.

Biliyoruz ki bu düşünceler liberalizmin ana temelleri; anarşizmin hareket noktası da onlar; aralarındaki fark şu: liberal mektep devleti ortadan kaldırmak değil, sınırlamak ister, ona göre devletin iki vazifesi vardır: ülkeyi dış saldırılardan korumak, işte de adaleti sağlamak. Bir kelimeyle bu mektep mandaren devleti reddeder, jandarma devletten yanadır. Anarşist mektep, jandarma devleti de kabul etmez. «Bırak yapsın»cılara göre hükümet ne kadar tahdit olunursa, işler o kadar iyi gider. Anarşistler böyle bir baskıya ne lüzum var derler; en iyi hükümet, hükümetsizlikdir, istibdat herhangi bir devlet şekli değil, devletin özüdür; devlet, adaletsizliğin, baskının, tekelin somutlaşmasından başka ne? Liberallere göre (Spencer gibi) kanunların çokluğu hayra alâmet değildir. Toplumlar cahil, kafalar gelişmemiş ise kanunlar çoğalır, insanlar her şeyi mevzuattan beklerler (Dalloz)

Kropotkin'e sorarsanız insanlığı idare eden milyonlarca kanunu üç zümreye ayırabiliriz: 1) Mülkiyeti koruyanlar 2) Hükümeti koruyanlar 3) Kişiyi koruyanlar. Yani ciddi bir araştırmanın neticesi şu: «bütün bu kanunlar lüzumsuzdur, zararlıdır», şiddetin, batıl inancın çocuğudurlar; keşişin, hükümdarın ve zengin toprak sahibinin çıkarı için konulmuşlardır.

Yakmalı bütün yasaları. Anarşi insanı olgunlaştıracak, yüceltecektir; herkes herkesin hürriyetine hürmet gösterecektir. Dışarıdan gelecek saldırıları da daimi ordular değil halkın kendisi püskürtecektir. Devletin kamçısına ihtiyaç yok. Hele baskı düzeni son bulsun, insanlar kendi aralarında anlaşılır, birlikler kurarlar. Fourier doğru söylüyor: çakıl taşlarını bir kutuya koyun hemen yerleşirler, hem de özene bezene yerleştireceğinizden çok daha iyi. İnsanlar da öyle, kendi başlarına bırakılırlarsa daha iyi teşkilâtlanırlar ama bu teşkilâtlanma aşağıdan yukarıya olmalıdır, devletin merkezileşmesi gibi yukardan aşağı değil. Hür fertler bağımsız komünalarda toplanır, komünalar bölgeler arası komüna federasyonlarında, onlar da milletlerarası büyük federasyonlar halinde bir araya gelir. Kısaca, anarşi düzenin kendisidir... Böyle düşünenler daha çok ferdiyetçi anarşistler: bilhassa Amerikan mektebi. Amaçları, iktisadın ve içtimai adaletin dürüst prensiplerini yaymak. Sabırsız değildirler, zor kullanmağa kalkışmazlar. Carlyle gibi düşünürler: şiddeti adaletin emrine vermek yanlışdır. Şiarları: pasif direnme. Ferdiyetçi ve barışcı anarşizm, hükümet müdahelesini kabul etmeyen ve bu prensibi sonuna kadar götüren tek anarşizmdir. En tanınmış temsilcisi Thoreau.

Britannica Ansiklopedisi (1970), anarşistleri şöyle sınıflandırıyor: **«Anarşistlerin çoğu kendilerini sosyalist sayarlar. Bununla beraber büyük ekseriyet sosyalistlerden de liberallerden de ayrılır. Çünkü hem kanunları hem hükümeti reddeder. Çoğu devrimcidir ama kullandıkları metod öteki devrimcilerden farklıdır. Barışçı olanları da vardır: Thoreau, Tolstoy, Gandhi gibi. Bunlar, örnek olmak, inandırmak, zora başvurmamak (ahimsa) ve 'medenice' direnmek yoluyla başarıya ulaşmak isterler. Bir takımı da kitle hareketlerinden yanadır: ne şiddetten çekinir, ne devrimden, ne iç-savaştan. Küçük bir kısmı da, tedhiş gibi, suikast gibi ferdi hareketleri benimser. Hakikatda anarşistlerden bir çoğunun terörizmle hiçbir alâkası yoktur.»** Ansiklopedi, tedhişciliğin ancak muayyen bir içtimai iklimde boy atan bir hastalık olduğunu belirtiyor: **«Büyük bir içtimai veya iktisadi sarsıntı yüzünden kanuni yollara karşı duyulan güvenç kaybolmuşsa, polis kıyıcılaşmış, karşılıklı tahrikler alıp yürümüşse, kin ve öc alma duyguları alevlenmişse, terörizm gemi azıya alır.. Anarşizmin ferdi tedhiş safhası 1920'lerde - aşağı yukarı - kapanmıştır.»**

□ Komünist Anarşizm

Geçen asrın tanınmış iktisadçılarına göre anarşizmi içtimaî bir tehlike haline getiren komünist anarşistlerdir. J. Burdeau'yu dinleyelim: (Anarchisme in Nouveau Dictionnaire d'économie politique par Say et Chailley):

Anarşizm ile komünizm arasında herhangi bir bağlılık kurmak güç. Anarşizm, mutlak siyasî hürriyet demek, komünizm ise iktisadî eşitlik, herkes için mecburî iş; toplum, böyle bir neticeyi ancak baskı ile elde edebilir. Bunun için Proudhon komünizmi kesin olarak reddeder: **«defolun komünistler, sizden iğreniyorum».** Ferdiyeti öldürdünüz mü ne kalır? İnsan yozlaşır, insanlık kocaman bir polib olur. Proudhon özel mülkiyetten tiksinir ama onu kaldırmaz, sadece sermayenin daha az tahripkâr olmasına çalışır, mülkiyet ferdi devlete karşı koruduğu için lüzûmludur. İşçi istediği kadar ve istediği tarzda çalışmalıdır, karşılık olarak herhangi bir ücret değil, yarattığı ürünün bütününü almalıdır; paranın yerine bir halk bankasının çıkaracağı bonolar geçmelidir. Mallar ihtiyacı olanlara bono karşılığı verilmelidir; bono bir nevi kredi demektir, malları veren bu bonoları başkasına devretmek suretiyle verdiğinin karşılığını almış olacaktır. Bunun için de kâğıdın yeteri kadar güven sağlaması lâzım, **(Proudhon'culuğun zayıf tarafı).** İçtimaî münasebetleri tayin edecek olan: istatistik kanunları; uygulamaları devlet değil, ilimler akademisi kontrol eder; kanun, mecburiyet belirttiğine göre, bağımsızlığı zedelemez. Demek ki Proudhon, iktisadî düşünceleri bakımından komünist anarşistler gibi düşünmez.

Komünist anarşistler -sosyalistler gibi- kapitalistlerin mallarına el koymak (kapitalistlerin, yani irat, kazanç ve faizle geçinen herkesin), istihsal vasıtalarını toplumun emrine vermek isterler. Sosyalistlerden ayrıldıkları taraf, yeni toplumda emeğin teşkilâtlanması konusu sosyalistler kollektivisttir, anarşistler komünist. Kollektivizm, kanunlaştırılmış bir komünizm: herkesin yeri bellidir, insanlar çalışmak zorundadırlar, yaptıkları işe göre yer, içer, giyinir ve başlarını sokacak bir yer sağlarlar; sosyalizmin tasarladığı düzende sanayi onbaşılarına, çavuşlarına, yüzbaşılarına ihtiyaç vardır, herkese onlar talimat verecek, «işinizi yapın, hakkınızı alın» diyecekleri. Gerçi bu ustabaşıları işçilerin kendisi seçecek ama seçimin ne gibi yolsuzluklara sebebiyet verdiğini herkes bilir.

(Devam edecek)

ortadoğu'dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Ankara Hükûmeti nâmına Moskova'ya bir hey'etin gönderilmesi takarrur etti. Rusya'yı yakından tanıdığı için, bu hey'etin başına Hâriciye Vekili Bekir Sami Bey getirildi. Türk - Rus anlaşmasının esaslarını çizen kızıl şeflerle açıkca hasbıhal eden, bu arada daha tasfiyeye uğramayan Türk ricâliyle serbestçe düşüp kalkan ve dolayısıyle İslâm Türk varlıklara karşı örülen ağlara nüfuz eden bu zât Ankara'ya avdetinde, komünizm hesabına hazırlanmakta olan komplolardan duyduğu dehşeti ortaya koydu. Bekir Sami Bey merhumun bu açıklamasının, Bolşevizmin inkılâb hummasına kendilerini kaptıranlar üzerinde te'siri büyük oldu. Ondan sonra Moskova menşeli hokkabazlıklara karşı Türkiye'de çok sıkı tedbirler alınmağa başlandı.

Bekir Sami Bey, Ruslarla işbirliğine gidilmeden önce Batılılar nezdinde bir sondaj yapılmasını zarûri buluyordu. Bunun için olacak, bir müddet sonra Avrupa'ya hareket ettiği görüldü. İlk durakta dostu İtalya Hâriciye Nâzırı Kont Sforça ile görüştü. Oradan Paris'e geçti. Başvekil Briand ile çok sıkı bir temas kurdu. Vakit zayi' etmeden Türkiye ile anlaşmağa taraftar olan Fransız Başvekili, bunun üzerine dışişleri ricâliyle genel kurmay şeflerinden müteşekkil bir komisyon kurdurdu. Bu komisyona General Vigand gibi şahıslar iştirak etti. Mevzu yakın doğuda alınması gereken kat'î tedbirlerle alâkalıydı.

Bu komisyon zararlı bir duruma gelen Türk - Yunan Savaşı'nın derhâl tasviyesini ve Avrupa'nın emniyeti bakımından, Türkiye'nin milli bir çerçevede sulha kavuşturulmasının âcil bir zarûret hâline geldiği, ayrıca, komünizm âfetinden yakın doğunun korunması için Türklerle yapılacak işbirliği neticesi, Rus işgâlinden Kafkasya'nın kurtarılması üzerinde tafsilâtla durmuştur. Komisyonun hazırladığı bu raporu, Fransa Hükûmeti derhâl İngiliz hâriciyesiyle Genel Kurmaylığına intikâl ettirmişti. Bu rapor İngiliz mahâfilinde alâka uyandırmış olacak ki, M. Briand Bekir Sami Bey'den Loid Corc'u ikna' etmek üzere Londraya gitmelerini rica etti.

Bekir Sami Bey, Londra'nın Türkler'e karşı nefret püsküren o günkü mûhitinde Lold Corc ile şahsî görüşmeler yaptı. Açık olarak ortaya koyduğu görüşlerin muhâtabına te'sir ettiği kanâatına gelmiş olacak ki, Loid Corc'un «durumu Kabinedeki arkadaşlarıma intikâl ettirmem için görüşlerinizi yazılı bir not hâlinde vermenizi rica ederim.» sözünü ciddiye almış ve derhâl görüşlerini yazılmış olarak hasmına vermekten çekinmemiştir. Türklere ve bütün islâmi varlıklara iliğine kadar düşman olan Loid Corc, Bekir Sami Bey'in bu notunu, beyânı hilâfına, kabine arkadaşlarına sunacağı yerde, o sırada Moskova'yı temsilen İngiltere'ye dâvet edilen kızıl yoldaş Karasin'e takdim etme küçüklüğünü gösterdi.

Bu küçüklüğü yapan İngiliz Başvekili'nin neyi kastettiği âşikârdı. Bununla Kremlin'deki kaşarlanmış inkılâbçıları aldatmak olamazdı. Bilâkis Moskova ile Ankara arasında yapılacak bir anlaşmanın İngiltere'yi endişeye düşürdüğü intibâını vereceği muhakkaktı. Nitekim Bekir Sami Bey'in hâriciyeden uzaklaştırılması ve yerine Yusuf Kemâl Bey'in getirilmesi Moskova'yı tatmine kâfi geldi. Bu sâyede Ankara - Moskova anlaşması daha geniş bir ehemmiyet kazanmış oldu. Hakikaten Anadolu savaşları ondan sonra daha haşin ve daha müessir bir safhaya girdi.

Birinci Dünya Savaşı'nda Halifenin cihad ilân etmesine rağmen bu, İslâm âlemi'nde, üzerinde durulacak ehemmiyette bir te'sir husûle getirmedi. Halbuki Anadolu mücâdelesi münâsebetiyle yalnız İngiltere'nin tasallutundaki dörtyüz milyonu değil Dünya'ya yayılan sekizyüz milyon müslümanı heyecana sürüklediği görüldü.

(Devam edecek)

Bir okuyucumuz ikaz etti:

Müslümanlar mutlaka rey kullanmalı...

1977 seçimlerinin yaklaşması ile birlikte müslümanların reylerini devşirebilmek, bu olmaz ise onları sandıktan uzak tutabilmek için hep bilinen metodlar yine denenmeye başlandı. Lâik düzenin mamulü ve kendilerini bu düzeni korumak ve kollamakla mükellef addeden partiler, liderleri seviyesinden başlayarak bütün parti teşkilâtlarıyla müslümanlara şirin gözükmek telâşındaz Bu arada müslümanların «denenmişleri denemek»'te kararlı olduğunu da gözden uzak tutmuyorlar. Nitekim bu hususu bildikleri için alttan alta ve «som müslüman» maskesi takınarak bir propagandayı yürütüyorlar. Sinsi propagandanın hedefi şu: Müslümanlar kendilerine rey vermeyeceklerine göre, onları sandık başına gitmekten alıkoymak...

Bunun için «som müslüman» maskesi takınarak aldatabildikleri müslüman kardeşlerimizle birlikte İslâm cemaatine şöyle fısıldıyorlar:

«Dinimizin siyâsetle alâkası yoktur. Siyâset bir bataklıktır. Müslüman siyaset bataklığına giremez. Bırakalım ne hâlleri varsa görsünler... Rey vermek de siyaset yapmanın bir vasıtasıdır. Kimseye ne rey verelim ve ne de siyasete bulaşalım!»

Bu propaganda şu sıralarda İslâm'ı sadece cami minarelerinden tanıyan birtakım siyaset erbabının kümelendiği partiler tarafında bütün memleket çapında işleniyor. O kadar ki, geçtiğimiz günlerde Sebil'e bir mektup gönderen okuyucumuz, «Bunlar camilerimize kadar sızmış vaziyette. Böylece müslümanın kendi öz çatısına destek olmaktan engellemeye çalışıyorlar. Mes'elenin aslını yâni propagandanın asıl maksadını farkedemeyen bazı kardeşlerimiz de maalesef bunların ağına düşüyor..» diye yazdıktan sonra şunları ilâve ediyor:

«Sebil lütfen bu mezua eğilsin. Hakikat kardeşlerimizce öğrenilsin.»

Okuyucumuz daha sonra bir araştırmasını mektubuna ilâve etmiş. İmparatorluğumuz sırasında Meclis-i Mebusan seçimleri yapılırken bu propagandanın neticesi olarak milletin istikbaline hükmedecek meb'usların gayrı müslimlerden teşekkül ettiğine dikkati çekyior.

«İşte size misâller..» diyor, **«Bu seçimlerde müslümanlar sandık başına gitmediklerinden bir avuç azınlığın intihabı neticesi İstanbul'a millet temsilcisi olarak gidenlerden bazılarının isimleri. Önce seçim bölgelerini tesbit edemediklerimi yazayım.»**

Okuyucumuzun gönderdiği mektubda yer alan seçim bölgeleri bilinmemekle beraber Meclis-i Mebusan'a gelip çörekleren gayri müslim isimleri:

Serçivan Efendi Kastaki Antopolos Efendi Yorgaki Efendi Davicbon Efendi Marco Paşa

Okuyucumuz o tarihlerdeki seçim bölgelerine göre tesbit ettiği gayrı müslim meb'usları da şunlar:

İSTANBUL'dan: **Vassilâkı, Nicolaki, Ohaancs, Sebouh, Athinodros, Panayota Efendiler.** EDİRNE'den: **Yorgaki, Roupen, Michel Efendiler.** AYDIN'dan: **Yanko, Ohride, Georgos Efendiler.** ERZURUM'dan: **Karadjian, Hamjali, Daniel Efendiler..** İŞKODRA'dan: **Angio ve Pihilip Efendiler.** BAĞDAT'tan: **Daniel Efendi.** BURSA'dan: **Sahak ve Pavlaki Efendiler.** BOSNA'dan: **Petraki Efendi.** HALEP'den: **Manuk Efendi.** RODOS'dan: **Nokolaki ve Zafiraki Efendiler.** RUSCUK'dan: **Petraki Efendi** ROSTAR'dan: **Sava Efendi.** SELÂNİK'den: **Vassilâki Efendi.** SURİYE'den: **Magaş Efendi.** SİVAS'dan: **Agop Efendi.** SEREZ'den: **Mihalâki Efendi.** SOFYA'dan: **Zaharai Efendi.** TRABZON'dan: **Yorgaki Efendi.** DENİBE'den: **Stafanaki Efendi.** TRABLUSŞAM'dan: **Nobel Efendi.** KİLİS'den: **Kantarji Efendi.** YANYA'dan: **Simonaki Efendi.** KONYA'dan: **Nicolais Efendi.** MANASTIR'dan: **Dimitrios Efendi.**

Sebil'in şuurlu okuyucusu listenin sonuna şunları yazmış:

«Benim tesbit edebildiğim bunlar. Düşünün ki, her biri katıksız müslüman toprağı olan yerlerin temsilcisi olarak bu gayrı müslimler meclisde yer almış. Bunlara milletten kopuk ve zihniyet itibariyle bu gayrı müslimlerden farkı olmayan sözde bizden olanları da ilâve edersiniz, Cennetmekân Padişahımız Abdülhamid Han-ı Sani'nin bu meclisi dağıtmakla ne kadar yerinde bir harekette bulunduğu anlaşılabilir. Şimdilerde Yorgolar, Agoplar doğrudan doğruya isimleriyle siyaset sahnesinde boy gösteremiyorlar ama, bunların âmaline hizmet eden ve bir Yorgo'dan, Dimitri'den de daha fazla İslâm'a düşman olanlar onların hesabına elrit atıyorlar.

Siyasete bulaşmayalım diye biz müslümanlar kenara çekilip durunca meydan bunlara kalıyor. Benim yazacaklarım bunlar. Gayrı üst tarafı nasıl yazılır da müslüman kardeşlerimize oynanan oyunun iğrenç yüzü gösterilebilir. o da siz Sebil nâşirlerinin bilebileceği iş. Hürmetler ederim.»

Sebil'in bu mektubun ortaya koyduğu gerçeğe ilâve edeceği husus yok. Sadece mes'eleyi müslüman kardeşlerimize arz ile mektub sahibi İbrahim Kü[illegible]pel'e teşekkür ediyoruz.

Erbakan «Parti kapatman kaldığını ve kâmil manâd hür düşünceden yana oldu

TAVİZ

az/öz

◻ PAKİSTAN'da yapılan seçimler ülkeyi baştan aşağı kana buladı. İktidardaki Butto'nun Halk Partisi, Türkiye'de 1946 seçimlerinde görülen sandık oyunlarını aradan geçen 31 yıl sonra Pakistan'da sahneledi. Bunun üzerine muhalefet yurt çapında direnişlerde bulundu. Kardeş kardeşi vurdu. Adı «İslâm Cumhuriyeti» olan ancak Butto gibi bir «lâik batıcı» tarafından idare olunan Pakistan'ın bu hali dostlarını üzdü, düşmanlarını sevindirdi.

◻ **12 MART'ın sene-i devriyesi kanlı ve cinayetlerle geçen günler içerisinde yaşandı. 12 Mart'ı takibeden günlerde muhtıracılara alkış tutan sol basında peşpeşe «küfürnâmeler» neşrolundu. Bu arada bir sol gazete yazarı (Politika'da Adil Özkol) bir iddia ortaya attı ve 12 Mart 1971'de solcu olanlardan bazılarının halen Demirel, Feyzioğlu ve Türkeş'in partilerinde ileri kademelere oturduklarını söyledi. Ancak bunların hüviyetlerini açıklamadı.**

◻ Kendilerini milliyetçi sanan gafillerin İslâmcı gençliğimize karşı takibettirdikleri tedhiş metodu Anadolu'da yer yer devam ediyor. Nitekim Osmaniye'de de MTTB'nin neşrettiği bir beyanname üzerine saldırılar oldu. Sözde milliyetçiler MTTB'nin beyannamesini «Komünist bildiri» diye itham kalkıştılar. Halbuki, gençlerin beyannamesi şöyle bitiyordu: «Mes'elelerimizi ancak dünya müslümanlarının dayanışması ve birleşmesiyle çözümleyebiliriz. Bu da Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılmakla mümkün olur.»

Hanefi Müslümanlar Bid'at'a karşı durdu

Vaşington'da Altın Kubbeli Cami'nin hizmetlilerinden biri cami bahçesinde çiçeklerle uğraşırken, iki zencinin avluya girdiğini gördü. Adamların elinde bir çuval vardı. Çuvalı bir kenara koydular ve içinde sür'atle birtakım silâhlar çıkardılar. Hizmetli'nin şaşkın bakışları arasında, onu da içeri soktular. Cami'de bulunan daha birkaç kişiyi de dışarı çıkarmadılar. Gayet nazik davranıyorlardı ama, ellerinden de silâhlarını bırakmıyorlardı. Kimse ne olduğunu anlamamıştı. Sadece bu zencilerin müslüman olduklarını farketmişlerdi. Hattâ, cami hizmetlisi ayaklarının bağlanması esnasında zencinin ipi eline «Bismillâh» diyerek aldığını duymuştu. Pekiy bunlar müslümandılar da bu hareket niyeydi?..

Zencilerden biri:

«Az sonra anlarsınız. Televizyon ve radyo bahseder..» dedi, o kadar.

◻ Gazetemiz Sebil'in abonelerinden ve Almanya'da dağıtımı hususunda gayretlerde bulunan İbrahim Toker, çalıştığı işyerinden kovuldu. Almanya'da yuvalanmış komünistlerin saldırısına uğrayan Toker bu türlü saldırılarla Hakk Dava uğrunda çalışmaktan yılmayacağını söyledi.

Hakikaten bir müddet sonra vaziyet anlaşıldı. Sadece Altın Kubbeli Cami değil, aynı esnada İslâm Cemiyeti ile Yahudi Merkezi'ne de bazı zenci müslümanlar gitmişler ve oralarda bulabildiklerini rehin almışlardı.

Amerikan Polisi Allak Bullak olmuştu. Sadece iki kişiyle Belediye Binası dahi basılmıştı. Belediye Reisi pencereden atlayarak kaçabilmişti. Bütün binalar abluka altına alındı. Bu müslüman zenciler kimdi ve ne istiyorlardı? Az sonra polis onlarla temas kurabilmişti. Abdül Halis'in idare ettiği zenci müslümanlar Amerikan cemiyeti için çok garip gelen bazı taleplerde bulunuyorlardı:

134 kişiyi rehin almışlardı. Baskının sona ermesi için ise şartları şunlardı: Yeni çevrilen ve «Hz. Muhammed Allah'ın Elçisi» adlı filmin gösterilmemesi, 1973'de kat'ledilen 7 zenci müslümanın katillerinin kendilerine teslim edilmesi...

Basın Ajansları hadiseyi dünyaya şöyle duyurdular: «Hanefî zenci müslümanlar Vaşington'u karıştırdı.»

Türkiye'deki gazeteler ise «Kara Hanefîler...» diye haber başlıkları atmaktan hâyâ etmiyorlardı. Mezhebinden bîhaber olanlardan elbette böyle bir hezeyandan başkası beklenemezdi.

Hadisenin aslı şuydu: Bir tarihlerde Amerika'da zenci müslümanların liderliğini yapan İlyas Muhammed zamanla bid'ate sapmış ve kendisini -hâşâ- peygamber, Hakk Dini ise bir «ırkçılık» vesilesi halinde ilân eder olmuştu. Şuurlu zenci müslümanlar bu vaziyete karşı çıkmışlar, bu iddiaların sapıklık olduğunu tebliğe çalışmışlardı. Ne yazık ki, İlyas Muhammed'e hakikat anlatılamıyordu. Nitekim Malkom X adındaki müslüman lideri bu esnada bir cinâyete kurban gitmişti. Zamanla tefrika büyümüş ve bit'at halinde olanlar mes'eleyi tedhiş ve cinâyete kadar götürmüşlerdi. 1973'de Kerim Abdülcebbar'ın (ki bu müslüman geçtiğimiz aylarda Türkiye'ye sporcu olarak gelmişti) evinde 7 müslüman kat'ledilmişti. Kerim Abdülcebbar Türkiye'de iken bu tefrikayı imâ etmiş ve üzülerek «maalesef ABD'de İslâmî harekette bazı sapıklıklar mevcuddur.» demişti.

İşte, Abdül Halis'in liderliğinde silâhlanan ve 134 kişiyi rehin alan müslümanlar bu bit'at hareketine karşı çıkıyorlardı. Maksadın Amerika'da henüz yeşermeye başlayan İslâmî harekete bulaştırılan sapıklığa dünyanın dikkatini çekmek olduğu ise hemen anlaşıldı. Hanefî müslümanlar kan dökmek gayesi ile yola çıkmadıklarını aldıkları rehineleri serbest bırakmakla gösterdiler.

Bir gecede 60 bin yediler

İşçi'nin alınteri kapitalist rejimlerde bir avuç patron, komünist rejimlerde ise devlet tarafından emilir. İkisinin ortasında kalmış tabir caizse «şamar oğlanı» hüviyetindeki «güdümlü demokrasi» dedikleri yahut asıl adıyla «demagojik demokrasiler» de ise, işçi hem patron hem devlet ve hem de «sendika ağaları» tarafından sömürülür.

Misal mi arıyorsunuz?

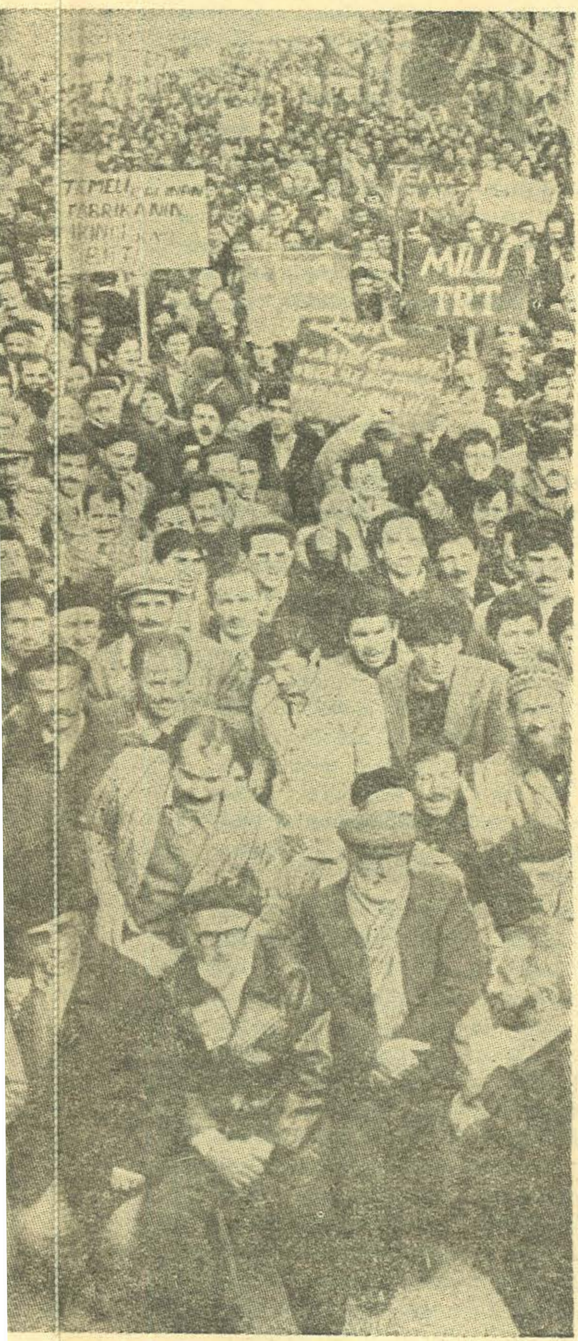
Bir gazete bakın hafta içinde bir dedikodu haberi halinde bu gerçeği nasıl ifşa ediyordu; birlikte okuyalım:

«Şu günlerde Ankaralı gazinocuların en büyük velinimeti kim biliyor musunuz? Ne büyük iş adamları, ne büyük tarla sahipleri ne de büyük devlet memurları.. Varsa yoksa sendikacılar. Her akşam erkek erkeğe, beşer-onar kişilik gruplarla gazinoları dolduran sendikacılar hayatlarını yaşıyorlar. Bu arada tek zahmetleri garsonun getirdiği faturayı imzalamak oluyor. 60 bin lirayı bulan faturalar ertesi gün sendikadan öylesine rahat ödeniyormuş ki bundan şef garsonlar da çok memnun.»

Milli Sel... lik Teşkilâtı ... fer Yukındır... Mart Cumart... le Meydanını... iştirakiyle ya... Erbakan kesi... tılamadı. Anc... arada miting... Emre, Hulûsi... ma yaptı. Y... eden müslüm...

...manın çok gerilerde ...nâda ...olduklarını» söyledi

...İZ YOK!...

...lli Selâmet Partisi Kadıköy İlçe Genç... Te...kilâtı tarafından tertib edilen «Ve Za... Y...kındır» mitingi geçtiğimiz hafta 12 ...rt Cumartesi günü İstanbul Kadıköy İske... Meydanını dolduran binlerce müslümanın ...rakiyle yapıldı. Mitinge MSP Lideri Prof. ...akan kesif devlet meşgalesi dolayısıyla ka... ...madı. Ancak gönderdiği mesaj okundu. Bu ...da mitingde Hasan Aksay, Süleyman Arif ...re, Hulûsi Özkul ve Ali Oğuz birer konuş... ...yaptı. Yukarıdaki resimde mitingi takib ...n müslümanlar görülüyor..

Millî Selâmet Partisi lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, «Fikrî cüceliklerinden dolayı» bazı kimselerin kendilerine M. Kemal'i kalkan yaptıklarına işaret ederek, «Biz en kâmil manâda hür düşünceden yanayız,» *dedi. Prof. Erbakan, parti kapatma devirlerinin artık çok gerilerde kaldığını, böyle davranışlarla hiçbir işin hâllolunamayacağının anlaşıldığını ifâde ile* «MSP'yi tehlike gibi görüp, göstermekle bir yere varılmaz.» *şeklinde konuştu.*

Bu arada değişik sualleri de cevaplandıran Erbakan, Ortak Pazar - Türkiye münâsebetleri ile alâkalı olarak, «Onlar efendi olacak, Türkler uşak olacak, Türkiye böyle bir modeli kabül edemez.» dedi. Erbakan, Kıbrıs mes'elesi üzerine fikirlerini açıklarken de Ada'da hâlen Türklerin hâkim bulundukları araziden asla taviz verilemeyeceğini söyledi ve «Esasen Türkiye'nin adada Rumların da yaşaması için bir kısım ayırmış olması alicenaplıktır.» dedi.

Ankara'da neşrolunan «Yankı» adlı solcu derginin yer verdiği ve bazı «düzenden yana» basın organlarınca istismar edilerek «Erbakan Komünist Partisi'nin kurulmasını istedi» şeklinde yorumlara muhatab kılınan beyanatına M. Kemal Paşa mevzuuna temasla başlayarak Erbakan şöyle dedi:

«İstismar edilmemesi gerekli bir şahsiyet. Fikir cüceliklerinden dolayı acz içindeki kişilerin kalkanı yapılmak isteniyor. Kafalarındaki çarpık fikirleri, bunların kendilerine âid olduğunu söyleseler kimse itibar etmeyeceği için Atatürkçülük maskesi altında takdim etmekte fayda görüyorlar. Efendim Atatürkçülük bunu gerektirir sözü, fikrî sığıntılığın silahı, halinde. Atatürk, Türk tarihi içinde önemli yeri olan bir kişi. Hemen bir çok konuda söz söylemiş, nutuk vermiş. Şimdi biz de ortaya çıkıp, Balıkesir Zağnos Paşa Camiinde okuduğu hutbede ki: Kanun-u Esasi, Kur'an-ü Azim-üş Şan'dır sözünü, birinci Meclisi açarken yaptığı duayı, evlenirken yazdığı ifadeleri dilimize dolarsak Atatürkçülük mü yapmış olacağız. Hiçbir ileri Batı ülkesinde, bizde yapıldığı gibi, devletin kurucusuna bu derecede ilkelce sahip çıkış yoktur.

(Devamı 10. Sayfamızda)

Yahudi ve hıristiyanlar gibi giyinmek Atatürkçülük imiş

Mustafa Başaran uzak bir ülkede Avustralya'da Sidney Başkonsolosluğu'nda vazifeli idi. Konsoloslukta bir müslüman tebliğcisi olarak vazife ifa ediyordu. Ülkenin imkânlarından faydalanarak 8 ve 9 Ocak tarihlerinde Sidney 2EA radyosundan bir konuşma yaptı. Başaran konuşmasında İslâm'ın hiçbir ihtilâfa mahal bırakmayacak kadar vazıh ve kesin olan hükümlerini tebliğ ile Avustralya'da gurbette bulunan işçilerimizi irşada gayret etti.

Konuşma son derece güzel ve tesir edici olmuştu. Sadece müslümanlar arasında değil, radyoyu dinleyen diğer gayrı müslim Avustralya vatandaşları arasında da bahis mevzu haline gelmişti.

Ne var ki, aradan geçen bir ay zaman sonra 7 Şubat'ta, adları Ünal Vardar ile Esen Lawrie (Bu isim sahibinin bir yabancı ile evlenmiş kadın olduğu anlaşılıyordu) iki kişi kendi kafa yapılarına uygun birkaç sözde müslüman-türk adına harekete geçiyorlar ve Türkiye'nin Sidney Başkonsolosluğu'na bir dilekçe ile müracaatla Başaran'ın konuşmasının devrimlere, şuna buna karşı ve hattâ işi daha da ileri götürerek «İslâm'a bile karşı olduğunu» iddia ediyorlardı. İki kafadar Başkonsolosluktan başka, Hariciye, Çalışma Vekâletleri ile Diyanet İşleri Reisleri ve İlâhiyat Fakültesi Dekanlığı'na da birer suretini gönderdikleri dilekçelerinde şöyle diyorlardı:

7 Şubat 1977
TÜRKİYE CUMHURİYETİ
SYDNEY BAŞKONSOLOSLUĞU
SYDNEY

«5 Ocak 1977 tarihinde yapılan bir Council toplantısında, 8 Ocak 1977 Cumartesi ve 9 Ocak 1977 Pazar günü Sydney 2EA Radyosunun Türkçe yayınında Başkonsolosluğunuz mensuplarından Bay Mustafa Başaran'ın yaptığı 'din konuşması' bahis mevzu edilmiş ve tenkite uğramıştır.

Bay Mustafa Başaran'ın bu konuşmasının gerek Türk toplumu ve gerekse bütün Müslüman toplum için tehlikeli ve yıkıcı olduğu hususuna nazar-ı dikkatlerinizi celbetmek isteriz. Bu konuşmasında Bay Mustafa Başaran, Büyük Atatürk'ün, Türk Ulusunun asrın medeni milletleri seviyesine ulaşması için yaptığı bütün çabaları, çalışma ve devrimleri, İslâma aykırı olarak aksettirmektedir. Medenî dünyaya ayak uydurmak için yaptığımız devrimleri Peygamberimizin sözlerine, bir hadis-i şerifini manâlandırarak, hem İslâma ve hem de Peygamberimizin arzularına aykırı olarak nakletmektedir. Hristiyan ve Yahudi'nin yaptığı her hareketi, Hristiyan ve Yahudinin giydiği kıyafeti, yemek yeme tarzını v.s. beğenmiyerek, onlar gibi olmanın İslâmda haram, günah, yanlış v.s. olduğunu ileri sürmektedir. Hristiyan ve Yahudileri kötüleyen, Hristiyan ve yahudi usûl ve âdetlerini yeren, o usul ve âdetleri benimsemeyi günah olarak niteleyen Bay Mustafa Başaran bu konuşmasında, herşeyden önce Büyük Atatürk'ün topyekûn devrimlerine ve devrimlerindeki esas gaye ve maksada karşı 'din konuşması görüntüsü' altında korkunç bir tenkit dili uzatmıştır. Bu tarz konuşma ile «Yurtta sulh, Cihanda sulh» ayaklar altına atılmış oluyor.

Çoğunluğu Hristiyan olan Avustralya gibi bir ülkede bulunuyoruz. Sayısı bir avuç dahi tutmayan buradaki Türk'ün bu konuşma ile ne yapması, ne tarz bir davranışta bulunması isteniyor? Ellerimize birer bıçak alalım, önümüze gelen her Hristiyan ve her Yahudiyi ortadan mı kaldıralım? Hristiyan çoğunluk bu fecî konuşmadan haberdar olsa, bizleri mahveder; ne bugünümüzü, ne de yarınımızı bırakır. Yoksa Bay Başaran Yahudilere karşı haçlı seferleri misali harp ilân etmemizi mi istiyor? Müslümanlık bu mu?

Konsolosluğunuzda görevli bir şahıs olması hasebiyle, Bay Başaranın konuşmalarının radyoda yayınlanmazdan önce tarafınızca veya başka bir mercice kontrol edilip edilmediğini bilmiyoruz.

Radyo 2EA, radyoda yayınladığı bütün bantları ALTI (6) hafta muhafaza etmektedir. 18 Şubat 1977 tarihinde bu altı haftalık müddet dolmaktadır. Büyük Türk Milleti'nin Hristiyan ve Yahudi camiası arasında mevcudiyetini ve istikbalini tehlikeye düşürecek mahiyette olan, Avustralyadaki bir avuç Müslümanın güvenliğiyle oynayan ve Büyük Atatürk'ün tuttuğu yolu, yaptığı devrimleri ve Türk Milletine gösterdiği hedefi yakan, yıkan, kötüleyen bu radyo konuşması karşısında ve bu konuşmadan dolayı Türk Milletinin selâmeti ve korunması icabı gereğinin acilen yapılmasını saygıyla istirham ederim.»

Kopyaları: 1) Dış İşleri Bakanlığı
2) Çalışma Bakanlığı
3) Diyanet İşleri Başkanlığı
4) İlâhiyat Fakültesi Dekanlığı

Erbakan

(Baştarafı Orta Sayfamızda)

Yaratan sıfatının dahi hakkında sık sık kullanılmasıyla, işin tâpınma noktasına getirilmek istendiği bir ortamda, kişi de gerçek fikirleri de ortadan kaybolmaktadır.

— Bize gelince, Milli Mücadeleye katılmış bir nefere dahi minnet ve rahmet duyuyoruz. Nasıl olur da mücadelenin başında bulunan önderliğini yapmış olan insana karşı düşmanlık hissi besleyebiliriz. Biz sadece istismara karşıyız.»

«MSP bir şeriatçılık hareketi, bir tarikat hareketi değildir. Fikirlerimiz kendimize aittir. İslam şeriatından kaynaklanmış olsak partiyi kurmazdık. Zira fırkacılık İslamda reddedilmiştir. Fikirlerimizin nereden alındığına değil, fikirlerimizin bütününe bakılmalıdır. Çok gayretkeş çaba içinde olunursa birçok partinin, birçok düşüncelerini İslamın kitabı Kuran'dan, Musevilerin kitabı Tevrat'tan, Hıristiyanların kitabı İncilden aldıklarını söylemek mümkündür. Hiç değilse uygunluklarından bahsedilebilir. Böylece biçbir sonuca varılması mümkün değildir. Milli Selâmet Partisi'nin görüşleri, hiç bir partide olmayan ölçüde açıktır. Beş cilt halinde Milli Görüş adını verdiğimiz düşüncelerimiz ortadadır. Bunun dışında fikirlerimiz olduğu iddiaları yalandır. Hele hele MSP'yi tehlike gibi görüp, göstermekle bir yere varılmaz. Türkiye, parti kapatmakla işlerin halledilemeyeceğini, geçirdiği birden fazla deneyle görmüştür. O dönem bitmiştir. Biz en kamil manada özgür düşünceden yanayız. Hem o kadar ki işin prensibinin bu olduğunu kabul edince, Türkiye'de Komünist partisinin kurulmasına imkan sağlayacak bir ortamın tesis edilmesine varan ölçüde taraftarız. Biz sadece kaba kuvvetle fikirlerin savunulmasına, silahla yayılmak istenmesine karşıyız. Efendim, Komünist Partisi kurulursa bunlar milleti aldatır. İddialarının safsata olduğuna inanıyoruz. Milleti kimse aldatamaz.»

MSP lideri Prof. Erbakan daha sonra sorulan sualiere şu cevapları verdi:

SORU — AP'nin MSP tarafından temelleri atılacak tesislerin kamuoyunda sergilenmesini önlemek, bunu seçim yasaklarıyla gerçekleştirmek için erken seçim fikrini benimsediği görüşüne ne dersiniz?

ERBAKAN — MSP ağır sanayi hamlesini başlatmıştır ve bütün hızıyla yürütmektedir. Milletimiz bu gerçeği yakinen biliyor ve görüyor. Bu itibarla, yüzlerce fabrikanın kuruluşu hızla yürürken bunların bir kısmının merasiminin yapılıp yapılmaması önemli bir şey değiştirmez. Ancak hakikaten seçimlerin Ekim ayında yapılışı MSP'nin 1977 yılındaki hizmetlerini daha rahat yapmasını temin edecektir. Ve ağır sanayi yatırımları da, plan çalışmaları da çok daha verimli bir şekilde yürüyecektir. Korkunun ecele faydası yoktur. Milli Selamet'in herhangi bir rakibi MSP daha fazla gelişmeden seçim yapsak acaba daha karlı çıkarmıyız diye bir hesap yapabilir... Fakat bu evdeki hesaplar çarşıya uymaz. Çünkü milletimiz fevkalade büyük bir millettir. Arif bir millettir, sezgi kabiliyetine sahiptir. Gerçekleri çok kısa bir zamanda görüp kavramaktadır. Hakiki hizmeti ayırdetmektedir ve hizmet yapanları takdir etmektedir.

Bu itibarla, seçim Ekim de de olsa Haziran'da da olsa neticelerinde büyük bir değişiklik olmaz kanaatindeyiz. Bugün ağır sanayi hamlesi oturmuştur.

SORU — Son demeciniz basında MSP ve CHP arasında üst kademede bir temas olduğu şeklinde yorumlandı. Sizce iki parti arasında yeniden bir işbirliği doğabilir mi?

ERBAKAN — Bu konuda basın toplantısında sorulmuş olan soruya verdiğim cevap geçerlidir. MSP olarak biz memleketimize yapılması gerekli hizmetlerle meşgulüz. Ağır sanayi kuruyoruz. Dördüncü 5 yıllık planı hazırlıyoruz. Herkese refahı sağlamak, birçok sosyal muhtevalı kanunun çıkmasını sağlamak için gayret içindeyiz. Biz işle meşgulüz. Bugünkü hükümeti teşkil eden partilerden herhangi birisi terkeder giderse ne yaparsınız suali olmamış bir hadisedir. Bunun hakkında herhangi bir fetva verecek değiliz. Yalnız biz milletimize hizmetlerin yürümesini istiyoruz. Önümüze çıkacak her hal karşısında hizmetlerin daha iyi yapılmasının çözümü ne ise o çözümün meydana gelmesi için gereken tedbirleri alırız.

SORU — AET ile ilişkilerimizin bütçe sonrası yeniden güncel konulardan biri haline gelmesi beklentiyor. Bu konuda olabilecek gelişmeler hakkında görüşlerinizi açıklar mısınız?

ERBAKAN — Ortak Pazar ülkeleri ile Türkiye arasındaki münasebetlerin, milli hedeflerimize zarar vermeyecek şekilde düzenlenmesini önemli bir konu olarak gözönünde bulunduruyoruz. Hükümet programında bunu sarahaten yazdık. AET ile yapılan katma protokol anlaşması, Türkiye'nin dört yıldan beri sanayileşmesine, tarımına, kalkınma hamlesini planla yapmasına zarar vermektedir. Yeni bir plan devresine başlarken bu zararların daha da artmasına müsaade etmemiz mümkün değildir. Ondan dolayı ortak pazar ülkeleriyle münasebetlerimizi tanzim ederken bu ülkelerle ekonomik işbirliğini geliştirmek istiyoruz. Fakat milli hedeflerimize zarar vermemek istiyoruz. Türkiye, Ortak Pazar ülkeleri turist olacak, Türkler garson olacak; onlar efendi olacak, Türkler uşak olacak şeklindeki bir modeli kabul edemez. Türkiye sanayileşmiş bir ülke olacak, Ortak Pazar ülkeleriyle rekabet edebilecek sıhhatli bir lider ülke olacaktır. Bu prensiplerin ışığı altında dört aydan beri Hükümet programında vadettiğimiz hususların gerçekleşmesi için kesif bir çalışma yaptık. Bu çalışmalar gerek Bakanlar Kurulu toplantıları, gerekse Bakanlıklararası Ekonomik Kurul toplantıları şeklinde cereyan etti. En son olarak, Bakanlıklararası Ekonomik Kurul, bu münasebetleri yeniden düzenleyecek stratejiyi ve düzenleme esaslarını bir neticeye bağladı. Bunu kesin bir şekile bağlamadan önce Ortak Pazar nezdindeki büyükelçimizi de çağırarak, kendisinden, uzun müzakerelerle malûmat aldık. Ve bütün bu çalışmalardan sonra şimdi Bakanlar Kurulu, önümüzdeki ilk toplantısında, gündeminde sıra gelir gelmez, ortak pazar konusu hakkında Türkiye'nin yeni prensiplerini Hükümet kararı haline getirecektir. Bu kararlar Ortak Pazara bildirilecektir. Her halukarda Türkiye Milli Planlarını, kendi milli hedeflerine göre yapacaktır. Ve ortak Pazarla münasebetlerin bu milli hedeflere mani olmasına asla müsaade etmeyecektir. Ortak Pazar'a meselemizi nasıl vazedeceğiz. İsteklerimiz yapılmadığı takdirde, hangi istediğimiz yapılmadığı takdirde, mukabil hangi hareketle bulunacağımızı kesin bir program halinde, hükümetin de tasvibini aldıktan sonra açıklayacağız. Türkiye kendi isteklerini bildirecek, bu istekler kabul edilmediği takdirde ne yapacağı belli olacaktır. Yam müzakereler bugüne kadar olduğu gibi ceryan etmeyecektir. Bugüne kadar Türkiye birçok taleplerini bildirdi. Bu taleplerden fevkalade cüzi bir kısmı hariç hiç birisi kabul edilmedi. Bir haksızlık, bir dengesizlik devam edip gidiyor. Şimdi müzakerelerde strateji değişecektir. Dengeli, iki eşit ortak arasında yapılması gerekli şekilde yapılacaktır. Ve haklı talepleri edilmediği takdirde mukabil argümanını tatbik edecektir. Türkiye'nin bu şahsiyetli çıkışı yapmasıyla hedeflerine ulaşacağı kanaatindeyiz.

SORU — ABD Başkanı'nın özel temsilcisinin ziyaretinden sonra Kıbrıs konusunda olabilecek gelişmeler hakkında görüşlerinizi açıklar mısınız?

ERBAKAN — Kıbrıs'ta şehit kanıyla alınmış topraklar Türk topraklarıdır. Esasen Türkiye'nin adada Rumların da yaşaması için bir kısım ayırmış, olması büyük bir alicenaplıktır. Çünkü adanın tamamı asırlar boyunca bizimdi. Türkiye yapabileceği fedakarlığı yapmıştır. Bundan ileri herhangi bir fedakarlık söz konusu değildir. Hükümetin içerisinde ortaklardan herhangi birinden gizli bu kadar mühim bir memleket meselesinin yürütülmesi mümkün değildir. Bundan dolayı bu endişeyi ortaya koyan neşriyat asılsızdır. Anayasa, devlet ve hükümet kuruluşunun esasları Kıbrıs'ta atılacak adımlardan Hükümet ortaklarının hepsinin tasvibini şart koşmuştur. Bu ise Kıbrıs'ta taviz verilmeyecek demektir.

SORU — Şu anda yürütülen temaslarda şayet bazı taviz unsurları varsa bunların da MSP'nin bilgisi dahilinde yapıldığını mı söylemek istiyorsunuz?

ERBAKAN — Bir takım temaslar içerisinde yapılan konuşmaların hepsinin bir bilgi dahilinde yapılması mümkün değildir. Önemli olan kararlardır. Alınan bu kararlar Kıbrıs'ta Türk haklarından bir fedakarlığı mümkün kılamaz.

SORU — ABD'nin Kıbrıs konusunu ambargonun kaldırılması için bir alternatif olarak gördüğü ve Temsilciler Meclisi'nin, Türkiye'nin Kıbrıs'ta fedakarlık yapılmaması halinde ambargoyu kaldırmayacağı ifade ediliyor. Buna karşılık Türkiye nasıl bir yol izleyecek?

ERBAKAN — Türkiye bir lider ülke olma yolundadır. Kendi harp sanayiini kurmaktadır. Türkiye kendi gücünü başkalarından alacak değildir ve başkalarına dayanacak da değildir. Hayırsız komşu insanı kap-kacak sahibi yapar. Türkiye'nin yeni rotası budur. Türkiye kendi harp silah ve vasıtalarını kendisi yapmanın yolundadır.

SORU — Türkiye'nin adanın yüzde kırkına sahip olmakla birlikte pazarlık masasına yüzde 32.8 lik bir tezle oturduğu söyleniyor. Bu konuda düşüncelerinizi açıklar mısınız?

ERBAKAN — Türkiye adada makul bir noktaya gelmiştir. Geçmiş olduğu makul noktanın herhangi bir pazarlığı yoktur. Asırlarca Türkiye adanın yüzde yüzüne sahipti. Bugün ne kadarına sahipse o kadarına sahip olması aslında çok büyük fedakarlıktır.

□ BİRLEŞMİŞ Milletler 21 Mart'ı «Irkçılıkla Mücadele» günü alâkalı komitesinin «Irkçılıkla Mücadele günü» dolayısıyla neşrettiği beyannamede sadece Güney Afrika'daki ırkçı zulmü protesto etmesi ve bu arada Rusya'daki slav ve Ortadoğu'daki yahudi ırkçılığına hiç temas etmemesi hayret uyandırdı.

● Daha ziyade masonik muhitlerin faaliyetinden memnuniyet duyduğu Türk - İş, Çalışma Vekili Şevket Kazan tarafından «Çalışma Meclisi» nin toplantısına Hak - İş Federasyonu'nun çağırılması üzerine bir nev'i boykot'a gitti ve Meclis'e katılmadı. Türk - İş'in bu telâşlı boykotunu masonik muhitlerin basındaki sözcülerinden bazı ka umursayan olmadı. 5,5 yıllık bir aradan sonra toplanan Çalışma Meclisi'nin alınteri sahibleri için yeni imkânlar getirmesi beklenivor.

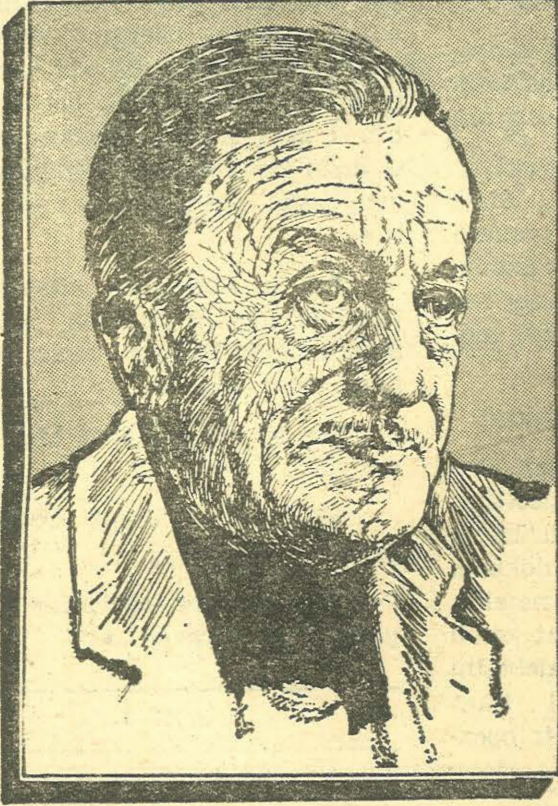
● Türkiye Din Görevlileri Federasyonu Reisi İsmail Coşar tertip ettiği basın toplantısında Diyanet İşleri Reisi Doç. Dr. Süleyman Ateş'e tevcih edilen saldırıları nefretle karşıladıklarını ifade ile «Reis'in şahsında İslâm'a hücûm edilmektedir» dedi.

● Adalet Partisi'nin mebus montajı ile ayakta dururken cüssesine bakmadan «devrimci» ağızlarla hükûmet içerisinde birtakım çıkışlar yapan CGP'li Feyzioğlu'nun partisinin tam bir buhrana düştüğü haberleri geliyor. Seçimlerde aday olmak için CGP'ye müracaat edenin olmaması bir tarafa, halen CGP'den Sağlık Vekilliği yapan Kemal Demir'in de sandık günü yaklaşınca «mühim kararlar» alacağı gelen haberler arasında. Kemal Demir'in Bolu'daki bazı adamları AP ile CHP arasında mekik dokuyor. Sebep ise, Demir'in bunlardan birine transfer olup olamayacağı.

● Bulgaristan'ın Ankara'daki komünist elçisinin komünist eşi, Türkiyeli «devrimci» siyaset erbabının moda meraklısı hanımlarına kış ortasında «bahar çayı» verdi. Bahar Çayına devrimci hanımları kürklerine sarılarak ve en göz alıcı mücevherlerini takarak geldi. Yerli kapitalist ve devrimci hanımlar, komünist hanımlarla tatlı tatlı sohbet etti. Dikkati çeken taraf AP'li, CHP'li Vekil ve meb'us hanımlarının Bulgaristan sefaretinin çatısı altında pek kardeş kardeş geçindikleri ve tam sosyetede yakışır bir muaşeret ile birbirlerine iltifat ettikleri idi.

● MSP Teşkilâtının önümüzdeki günlerde bir kampanya açacağı ve bütün Hakk'a inananları el ele vermeye çağıracağı öğrenildi. İslâmcı gençlerin Ankara'da başlattıkları «Müslümanlar kardeştir» kampanyasının yakında daha büyük bir hız kazanacağı da bildiriliyor.

● Kars'da komünistlerin saldırısına uğrayan İslâmcı gençlerden 6'sı ağır 5'i de hafif yaralandı. Komünistler MTTB Mensubu Telli bey Bulut, Alhan Ekinci, Saim Yılmaz, Cevri Ocak, Cahit Çağlayan İzzettin Kaya, Recep Çekcan, Ali Garip ve Ağalar Koca'yı ağır surette yaraladı. Yaralılar Kars Devlet Hastahanesinde tedavi edildi.

Fikir şimdi bir fikir kılıcı olarak Türkiye'de parlamalıdır

TEK YOL DİNE DÖNMEK

TEK DİN İSE İSLÂM!

6

—Saadet Devrinde gelen mutlak İslâm, mutlak hakikat, ifade müstesna— son sözünü temsil kadrosunda ve yeni telâkkiler önünde söylememiştir.

Bu son sözü söyletecek nesli yoğurmaya çalışıyoruz.

«Büyük Türkiye» diye bir rüya görüyorlar... Onun tahlilini yapmak, terkibini yapmak lâzım... *«Büyük Türkiye»* den ne anlıyorlar? Sadece laf mı? Neyle *«Büyük Türkiye?»*. Yani bugün, senede iki milyon çocuk fazlası veya şu kadar -affedersiniz- ton kazzurat meydana getiren Türkiye mi büyük Türkiye?..

Büyük Türkiye, ruhlarını tam bir imarından sonra, onun kölesi olan makineyle ve bütün ilimlerin kıymet ölçüsüyle, minicik bir ülke de olsam, *«işte insan haysiyetinin biricik temsilcisi ülke benim»* diyecek olan Türkiye'dir.

Fazla derinine gitmek istemiyorum bu mevzunun; sonra hem kafalar almaz, hem kalbler kırılır...

Makine, montaj değil, makine yapan makine... Hiç sormuyorlar, neyle? Borçlanarak mı, para basarak mı, arazi satarak mı?

Böylece *«Büyük Türkiye»*yi realite dışına çıkara çıkara, Büyük Türkiye ümidini kaybettiriyorlar bize! Ve maalesef bizden sandığımız bazı dâva sahipleri, işi, asıl dâvayı harcamakla yürütüyor ve tüm harcamakla bitirecek gibi görünüyor!...

Batı, makine âlemine ve yeni keşiflere hükmedecek, bir manevî destek arıyor. Bu desteği filozoflar veremez. Ancak din heyecanı ve ahlâkı... Dine dönme ve anlama çağında Batı... Bunu anlamıyor ve en ileri çağı savunan bize «çağdışı» diyenler.

Tek yol dine dönmek... Tek din de İslâm!...

Batı O'nun eşiğinde... Ya biz neredeyiz? Artık Peygamber yok, mutlak olarak yok, müctehid de yok... Ya ne var? Muayyen sahalarda dinin hikmetlerini en doğru anlayışla cemiyete (aplike) edecek ve insanlara yaşanmaya değer hayatı bildirecek fikircilere ihtiyaç var...

İslâm eskilik ölçüsüyle ezel kadar eski, yenilik ölçüsüyle ebed kadar yenidir... Bunu anlayacak ve anlatacak cihan çapında fikircilere ihtiyaç... Yoksa, her biri mukaddes kaidelerin papağanvâri ezbercilerine değil... Bu noktada, İslâm hikmetlerini temsil noktasında sıfır hâlimiz. Mütefekkir yetiştiremiyoruz. Çıkanlar da hep sahte... Müctehid yok; ancak hakkiyle yerine getirilmiş içtihatların yenileyicisi var... bir konferansımda, İzmir'de biri kalktı ayağa, bana dedi ki: *«Müctehid devrimizde gelebilir mi, gelemez mi?»* Ona şu cevabı verdim: *«İçtihad yolu açıktır. Fakat, şartları o kadar uzaklaşmıştır ki, hemen peşin söyleyim artık gelemez! Şu sebepten gelemez; bir arap atı düşünün, bu at bir atlı karınca kadar küçülmüştür. İşte bu arap atının, atladığı yükseklik de ortada duruyor; Atlat bakayım karıncaya! Karıncanın atladığını göreyim, içtihada evet diyeyim!»* İctihad kapalıdır. Çünkü, o müctehidler, o pek büyük zatlar gereken herşeyi amel ve itikad sahasında noktalamışlardır. Ama bir saha açıktır: Beşeriyetin terakki ettiği yollarda bütün kıymetlerin İslâmî ölçülere vurulması... Bu da yepyeni bir ideolojik zuhur!. Bunun kahramanlık pâyesi pek büyük olacaktır.

Fakat gelecek sistemin istiklâli olmayacaktır: Sadece İslâm ve sadece şeriat!... Hakkiyle, kaybedilmiş saffet ve asliyetinin iadesiyle şeriat!..

Bu büyük zuhurun da vatanı Türkiye...

Ne hazin! Cüceler âleminin en hazin hayatını yaşayan bu yerde, devlerin devine ait memuriyet de Türkiye'ye düşüyor! Çünkü, Abbasiler'den sonra Türk'ün eline geçen İslâm'ın kılıcı, şimdi *«fikir kılıcı»* olarak Türkiye'de parlamalıdır.

Allahın takdirindeki su: Türkiyede bozuldu ve heryerde bozuldu; Türkiyede düzelmelidir ki, her yerde düzelsin!.. Nasıl bir modelden maketleşerek bütün Arap âlemiyle, İslâm âlemi bozulduysa ancak Türkiye'den çıkacak yeni modeli tatbik suretiyle kendisini bulabilir. Ondan sonra milyara yaklaşan İslâm nüfusu, dünyaya sözünü söyler.

Genç adam!

Bu sözlerimin sorumlu muhatabı sensin!

Şöyle başlamıştım sözlerime: *«Sevgili gençlik ve çile çeken mü'minler demeti!...»*

Bu demetin bütün Arz küresini kaplarcasına ormanlaşmasını bekliyoruz!

Izdırabı kurtarıcı fikir çilesini koynunuzdan hiç çıkarmayın; beraber yatın, beraber kalkın!...

Izdırab... kaynamak, fıkırdamak, pişmek...

«Çiğdik, piştik elhamdülillâh» diyen Yunus Emre'nin belirttiği kıvama ermek... 24 saatlik hayatı değil, sayıların üstündeki yarınları yaşamak...

Biz eğer 24 saatlik hayatla iktifa etseydik, şimdiye kadar kendi gençliğimizi çoktan sokak nümayişlerine dökmüştük.

Biz, ebedi hayat gününü hazırlamakla mükellefiz. Bunun da zamanını, mekânını, yolunu hesab etmekte herhalde yanlışa düşmeyiz.

Son formül şudur:

Dünya bir inkılâb bekli-

(Sayfayı Çeviriniz)

yor! Bunu bütün dünya bağıra bağıra söylüyor!

«Bizi kurtaracak şey nedir? Bizi kurtaracak (ideoloji) nedir?... Bizi elimizle yaptığımız puta hâkim kılacak ve onu köleleştirecek görüş nedir?»

Bunu getirecek adamı bekliyor dünya...

Garp bu suali soruyor. Şark ise hep bu sualin aciz bataklığında yüzüyor.

Şimdi Garp medeniyeti şu vaziyette: Transatlantik, beton bir transatlantik... Okyanusta sulara gömülen bir transatlantik... Işıklar içinde, bir taraftan düdükler çalınırken, ancak kaptanların anladığı mânâda gemi yavaş yavaş batıyor ve kuledekiler çığlığı basmıyor:

«Batıyoruz, kurtarıcımız nerde!...»

İşte bunu gören cins kafa (Toynbi) diyor ki:

«İstikbâl İslâm'ındır?»

Ama şu sefil temsil kadrosundaki İslâmın değil, islâmın kendisinin, zatının, aslının beklediği istikbal...

Dünyanın hali bu... Bizse bu cüceler ikliminde, yangın yerinde, duvarları fildişinden, camları billûrdan bir saray hayalindeyiz. Yeni dünyayı modellendirecek bir saray...

Cücenin iddiasına bakın!

Öyle değil!... Zıdlar arasındaki ahenkden bahsettim; lâfla peynir gemisi yürümez! Bunu kitaplık hacme dökmek lâzım... Bugünün genci ne elim bir vaziyettedir ki, bizzat kendi hocasının sıfatları talebesini iğrendirmektedir. Nasıl itaat eder teslim olur böyle bir hocaya? Bugünün genci kendisini, sokağa, kadın bacağına, sinemaya, şuna buna, hayata karşı müdafaa edebilecek bir zırhın içine girmeye mecburdur. O zırhı da kendisine kendisinden başka giydirebilecek yoktur.

Tekrar ediyorum: Allah'ın tecellileri hiçbir hesaba gelmez. Elbette kapılar açılır ve günü gelir herşeyin...

Yol bir tane; başka hiçbir yol yok!

«Yol Onun, varlık Onun, gerisi hep angarya,

Yüzüstü çok süründün ayağa kalk Sakarya...»

— SON —

dinî bahisler

Müslümanların mânevi bağları

Hakkın, mutlaka, onu yüklenecek ve koruyacak bir cemaati olmalıdır.

Bu cemaat, Resulullah (S.A.) ın: «Ümmetimden bir zümre -taa Allahın emri ve va'desi gelinceye kadar- dâima hakkın yardımcıları olacaklardır. Onlara muhâlifleri (asla) zarar veremiyecektir» diye ifâde buyurdukları zümredir.

Bu zümreyi birbirine bağlıyan, hakkın kendisidir. Bütün kökleri ondan fışkırıp çıkar, kuvvetleri onun nezdinde birikir, cemaatin, teşekkül edip meydana çıkışı da ancak o hak sâyesinde mümkün olur: Cemaata mahâretle vücud veren, onu derleyip toparlayan ve nihâyet onu varlık yüzüne çıkaran odur. Cemaatin bundan başka hiç bir gâyesi ve hareket yolu yoktur.

Her asır'da mü'minleri birbirlerine bağlayan üç çeşit mânevî bağ mevcud olagelmiştir:

Ruh bağı: Bununla siz muvahhidler ve hakikî mü'minler olursunuz.

Fikir bağı: Hak olan dîn yolu üzerinde bu mânevî bağ sâyesinde yaşarsınız.

Nizam bağı: Bu mânevî bağ ile de her zaman kuvvetli ve mütesânid yâni tek bir cesed gibi olursunuz.

□ RUH BAĞI

Ruh bağı, bütün eşya belirtilerinin ötesinde duran bir râbıtadır: Aldatan şeklin ötesinde, ayrışan görüşlerin ötesinde ve bazan yanılan bazan da isabet eden aksiyonların ötesindedir

O, öyle bir bağdır ki; Hak onu kendisi için dostlarının nefsinde icad eder. artık bu hususta hiç bir kimsenin bir üstünlüğü yoktur. Hak onu yalnız kendisi için seçmiştir, hiç bir dünya metâı bu hususta onunla çekişemez. «Ve onların gönüllerine sevgi verip birleştirdi. Sen yeryüzünde olan (her) şeyi toptan harcamış olsan yine onların gönüllerini (böyle) birleştiremezdin. Fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı» (1)

Bu bağ aslında Hakkın gönülden fışkırması ve taşmasıdır. Parçalanmış Mekke topluluğunda doğan sırdır ki «köle» Bilâl ile «efendi» Ebu Bekir arasında kardeşlik kurmuş ve onları, -Allahın nûru sâyesinde- ruhları arasına hiç bir perdenin giremiyeceği iki kardeş haline getirmiştir.

Bu bağ nereden gelmiş,
Ve bu sır nasıl doğmustur?

İşte bu. hak dava adamlarının her zaman bilmeğe mecbur oldukları bir husustur ve onların şahsiyetlerinin binalarında temel bir taştır ki bu kuvvetli olunca onlar da kuvvetli olurlar, doğru yolda olunca onlarda doğru yolda olurlar.

Bütün eşya -insana nisbetle- üç şeyden biri olmaktan ileriye geçemez: İnsanın istediği ve kendisi için emek harcadığı şey, korktuğu ve reddettiği şey, aldırmadığı ve ilgilenmediği şey... İşte insan nesli hareketini bu üç şey arasında yapar. Din, nefsi bu hareketinde, bütün müessirlerin ötesinden kurtarmak ve onun için tek bir asıl tesbit etmek için gelmiştir. Taa ki bu aslın sâikıyle hareket etsin ve bu, ona galip gelsin. Öylesine sabit bir temel ki; nefis onun sâyesinde sâir eşyadan sivrilir ve belirtileri üzerine hareketlerini sâbit kılar. Bu asıl işte «bu eşyanın yaratıcısı»dır, O, her şeyden münezzeh olan Allah Teâlâdır. «Onlar Allaha Onun dinine ihlâs (ve samimiyet) erbabı olarak ibâdet etmelerinden... başkasıyle emr olunmamışlardı» (2). Artık nefsin bütün arzuları ona bağlanır. Ümit O'ndadır. «Onun rahmetini umarlar» (3), korku ondandır. «Onun azâbından korkarlar» (4); eşyanın kaynağı odur «Allah ilkin mahlûkunu yaratır» (5), bütün eşyanın son mercii de O'dur. «Sonra Onu (ölümünün ardından diriltip) alır. Nihâyet hepiniz ancak Ona döndürül(üp götürül)eceksiniz» (6).

Bu «asıl» kuvvetiyle kifâyetiyle yani her şeyden istiğnasiyle ve ebediliğiyle temâyüz eder.

Kuvvetiyle sivrilir, gerçekte Onun bu husustaki imtiyazı korkunçtur.

Kifâyetiyle mümtazdır. Zira Onun hiç bir kimseye ihtiyacı olmadığı gibi, yalnız onunla yetinenin de kimseye ihtiyacı yoktur.

Ebediliğiyle sevilir... O, öldürür, diriltir. Ölmeyen yalnız ve yalnız odur.

Sana Onun kuvvetini anlatmaya O'nun bizzat şu beyanları kâfidir. «Gaybın anahtarları Onun yanındadır. Kendinden başkası bunları bilmez. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. Onun ilmi dışında bir yaprak dahi düşmez. Yer (yüzün)ün karanlıkları içindeki tek bir tane, yaş ve kuru (hiç bir şey) müstesna olmamak üzere hepsi apaçık bir kitaptadır. Geceleyin sizi öldüren (öldürür gibi uyutan), gündüzün ne elde ettiğimizi bilen, sonra sizi o zaman (diriltircesine) uyandıran Odur. Taa ki (böyle böyle) muayyen olan bir ecelin (bir ömrün) hükmü icra ve itmam edilmiş olsun. Yine dönüşünüz ancak Onadır. (Bundan) sonra ise O, size (dünyada) ne yapardınız haber verecektir. O, kullarının üzerinde (yegâne) kahr n galebe (ve tasarruf) sahibidir. Size bekçi (melek)ler yolluyor. Nihayet her hangi birinize ölüm geldi mi (o) elçilerimiz, onlar artık ve eksik bir şey yapmaksızın, onun ruhunu alırlar. Sonra (görürsünüz ki) bunlar, bütün işlerine hak ve adi ile mâlik olan Allaha, (Allahın hükmüne ve cezasına) döndürü(lüp götürü)lmüşlerdir. Gözünüzü açın ki bütün hüküm Onundur. O, hesap görücülerin en sür'atlisidir» (7).

İşte bu, her şeye, hattâ gözlerin hâin bakışına, göğüslerin bütün gizlediklerine hükmeden kuvvettir:

Onun kifâyetine (her şeyden müstağni olduğuna) şu sözü senin için kâfi delildir:

«Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Bana (yemek) yedirmelerini de istemiyorum! Şüphesiz rızkı veren, o pek çetin kuvvet sahibi Allah'ın kendisidir.» «Allah kuluna kâfi değil mi?» (9).

Bu istiğnayı kavramakta, vehmedip mağrur olandan başkası kusur etmez. «Rahmeti her şeyi kaplıyan (Allah)a karşı size (kurtarıcı bir) yardımda bulunabilecek olan kimdir? Şu sizin ordunuz mu? Kâfirler bir gururdan başkası içinde değildirler. O, eğer rızkını tutup kesiverirse şu size rızık verecek kim? Hayır, onlar bir azgınlık, (Haktan) bir nefret içinde mütemadiyen inad etmişlerdir» (10).

Allahın ebediliğinden yana da sana şu mübarek beyanı yeter: «(Yer) üzerinde bulunan her canlı fânidir. (Ancak), azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin zatı bâkî kalacaktır» (11).

Allah Teâlânın ebediliği tek başına ve Ona mahsus bir ebedîliktir. Hiç bir şahsın, hiç bir vatanın ve hiç bir milletin ondan bir nasibi yoktur. Şairlerin şiirinde ediplerin edebiyatında geçen bunun şunun veya falanın ebediliği sadece kendini beğenme ve beğendirme gösterişidir, sözün yalanıdır ve fâni olmanın mânasından habersizliğin taa kendisidir. O fâni oluş ki, ölüm her başın üzerinde dikili bulunduğu ve kıyâmetin kopması her an muhtemel olduğu müddetçe herkesi tehdid eder.

«Hakka ki, yer (zelzele ile) parça parça dağıtıldığı zaman, Rabbin (in emri) geldiği, melekler de saf saf (indiği zaman) ki o gün cehennem de getirilmiştir, insan o gün için (her şeyi) hatırlayacak. Fakat hatırlamadan ona ne (fâide)? (12).

Nimetleri hakkında Kur'an âyetleri inen cennette bile, evet oradaki şeylerin en üstünü ebedî ve bâki olan Allahın cemâline bakmaktır... İmam Müslim'ın Sahih (adlı kitabı) nda Suhayb (R.A.) dan şöyle vârid olmuştur: Resulullah (A.S.) buyurdu: «Cennetliler cennete girince şöyle bir nida işitilecek: Ey cennet halkı, Allah nezdinde size verilmiş bir va'd daha var ki; O, onu size ifâ etmek istiyor. Cennet halkı: Nedir o, derler, Allah yüzlerimizi ağartmadı mı, terâzilerimizi ağır getirip bizi cennete koymadı ve ateşten kurtarma (lütfunda bulunmadı mı derler. Peygamber (A.S.) devamla buyurdu ki: O zaman perde kaldırılır ve onlar Ona bakarlar. Doğrusu, Allah onlara kendisine bakmaktan daha sevimli bir şey vermemiştir. Cennet ehli Zât-ı Bâriye baktıkları müddetçe hiç bir nimete iltifat etmezler.»

Buna, bu kerim «asıl»dan kaçanlar ve Allah Teâlâya küfr edenlerin bedbahtlığı tekabül eder. Zira bunlara ilk inecek azab şudur: «Hayır, (inanmazlar). Şüphesiz ki, onlar o gün Rab-leri (ni görmek) den kat'iyyen mahrumdurlar» (13). Ondan sonra onlara hazırlanan azab gelir:

«Sonra onlar muhakkak ve muhakkak o alevli cehenneme gireceklerdir» (14).

Hakkın, erbabını, münâkaşa edilemiyen ulvi bir asla nasıl bağladığını ve cemaatini, bunca güzelliklerine rağmen cennet nimetlerinin dahi dûnunda kaldığı parlak bir hedefe doğru nasıl sevkettiğini gördün mü?!

Artık bu izahtan sonra, bu gâye ordusunun «Allah gâyemizdir!» kükreyişlerinin taşıdığı azameti kavrayabilirsin, değil mi?

Şu da muhakkak ki, bu gâye kendisine tahsis ve inhisar edici bir tabiata sahiptir, ortaklığı kabul etmez, ve sahibinin, gönlünü başkasına bağlamasını hoş görmez. Bu gâyenin ünvanı «Lâ ilâhe illellah»tır. Peygamberi de, «Ey Allahın elçisi, hem (Allahtan) mükâfat, hem de (insanlardan) medh-ü senâ bekleyerek savaşan kimseye ne dersin» diye kendisine sorana üç defa: «Onun hiç bir mükâfatı yoktur» sözüyle cevap vermiştir. Ve buyurmuş ki: «Şüphe yok ki, Allah yalnız kendisi için ve samimiyetle ifa edilen ve onunla kendi rızası istenenden başka hiç bir ameli kabul etmez».

(1) El-Enfâl 63.
(2) El-Beyyine, 5
(3) El-İsrâ, 57
(4) Ayni âyeti kerime
(5) Er-Rûm, 11
(6) Ayni âyeti kerime
(7) El-En'âm, 59/62.
(8) Ez-Zâriyât 57/58.
(9) Ez-Zümer, 36 dan.
(10) El-Mülk, 20/21
(11) Er-Rahman, 26/27
(12) El-Fecr, 21/23.
(13) Et-Tatfif. 15.
(14) Et-Tatfif, 16.

Hariciye'de din ve din adamı

(Baştarafı 16. Sayfada)
lanmakta büyük çıkarımız var.

— Bavyera'da başlayan Türkçe eğitim ve Alman dili öğreten model sınıf yöntemi yetkili makamlarca (!) İşçi çocuklarının Alman okullarına devamını ve böylece daha üst düzeyde öğrenime geçilmesini engelleme amacına yönelik bir uygulama olarak görülmektedir. Bu bakımdan bu sınıfların tedricen ortadan kaldırılması için yöresel eğitim makamları nezdinde gerekli görüşmeler yapılmalıdır.

— Entegrasyon sistemi maalesef bizzat gerek yöreden gerek merkezden atanan Türk öğretmenleri tarafından yozlaştırılmıştır.

— Görev yerlerini sağlamlaştırma ve buradaki varlıklarına vazgeçilmez bir nitelik kazandırma içgüdüsü ile hareket ettikleri sanılan Türk öğretmenleri... temel eğitim sınıflarına entegrasyon sorunlarını çözeceği yerde... temel eğitimi de üstlenerek ana, babaları çocuklarını Türk dili ve Türkçe kültür sınıfları dışında temel eğitime göndermemeye teşvik yolundadırlar.

— Bütün bu aksaklıkların giderilmesi için gerekli önleme tedbirlerinin Başkonsolokluklarımızca derhal alınması, prensiplere uymayan öğretmenlerin yöreden atanmışsa yöresel yetkililer nezdinde girişimde bulunulması merkezden atanmışsa elçiliğe bildirilmesi.»

Bonn Büyükelçiliği böylesine «*tamim*» leri tekid üzerine tekidle Konsolosluklara emrededursun, Almanya'nın az uzağındaki Belçika'da bir başka Büyükelçi ise doğrudan doğruya Ankara'ya Hariciye'ye üst üste çektiği telgrafların dördüncüsünde yine işçi yavrularının dini tahsili mes'elesine temasla din derslerinin «*Din eğitimi görmüş ve Arapça bilen öğretmenler*» tarafından verilmesi halinde «*itibarlarının zedeleneceğini*» yazıyordu. Ve bazı bahaneleri daha ilâve ediyordu: Din derslerini, dinî tahsil yapmış hocaların vermesi «*LÜZUMSUZ*» du, «*BÜTÇEYE KÜLFET*» ti.

Halbuki, işte MSP'li bir Vekilin başında bulunduğu Çalışma Vekâleti'nin «*Yurtdışı İşçi Sorunları Genel Müdürlüğü*» Bay Büyük elçiye bir yazı göndermiş ve Bay Büyükelçi'nin zihniyetinin aksine, din derslerinin, dinî tahsil yapmış ehil kimselerce verilmesi icabettiğini hatırlatmıştı...

Bay Büyükelçi'nin son derece canı sıkılmıştı. Kimbilir belki de içinden «*Olur mu canım böyle yobazlık!... Biz Batıya benzeyelim der dururken, bunlar bizim buradaki itibarımızı zedeliyor... Ne lüzum var çocukların din dersini dinini iyi bilenlerden öğrenmesine... Biz öğrendik veya öğrenmedik de ne oldu?*» gibilerinden söyleniyordu. Söylenmediyse bile öfkelendiği besbelliydi çünkü, tam dördüncü defa Ankara'ya telgraf çekiyordu.

383 açık teli yetmemişti, 414 sayılı açık teli de yetmemişti ve ESSD 329 sayılı açık teli de yetmemişti.

Ve nihayet son dördüncü telgrafında içini şöyle boşaltıyordu:

«*1 — Malumları olduğu üzere, 19 Temmuz 1974 tarihli Kraliyet Kararnamesiyle İslam Dini Belçika'da resmen tanınarak 1975 — 1976 ders yılından itibaren Belçika okullarında öğrenim gören müslüman öğrencilere okutulmaya başlanmıştır.*

2 — İslam Dini ders saatlerinin boş geçmemesi ve bu derslerin halen Belçika'da Türk İşçi çocuklarının eğitimiyle görevli öğretmenlerimiz tarafından verilmesi yolunda Türk öğrencilerinin bulunduğu okullardan tevali eden talepler üzerine, keyfiyet Bakanlıklarına intikal ettirilmiş ve ilgi (c) de kayıtlı açık tellerinde Milli Eğitim Bakanlığımızın da tasvibiyle, bu derslerin Türk çocuklarının yoğun bulunduğu okullarda Merkezden görevlendirilmiş öğretmenlerimiz tarafından tedris edilmesinin ve bu öğretmenler dışında başka şahıslara yetki verilmemesinin uygun olacağı konusundaki talimatları gereğince, keyfiyet burada görevli öğretmenlerimize duyrulmuştu.

3 — Bu kere Çalışma Bakanlığı, Yurtdışı İşçi Sorunları Genel Müdürlüğü ifadesi ile Büyükelçiliğimiz Çalışma Müşavirliğine gönderilen ve fotokopisi ilişikte sunulan yazıda, Belçika okullarındaki İslam Dini veya İslam ahlak derslerinin, Türkçe Arapça bilen, branş öğretmenleri tarafından okutulması gerektiğine değinilerek bu öğretmenlerin yüksek din eğitimi görmüş öğretmenler arasından, Milli Eğitim Bakanlığı Din Eğitimi Genel Müdürlüğünce seçilmesinin uygun olacağı bildirilmekte ve seçim ve gönderme işlemlerinden önce bu konuda bir araştırma yapılması talep edilmektedir.

4 — Malumları olduğu üzere, Belçika okullarında okutulan din dersleri, genel öğretim programı içinde pek cüz'i bir yer işgal etmektedir. Ayrıca, halen Belçika'da görevli bulunan işçi çocuklarının eğitimi ile iştigal eden öğretmenlerimiz kendilerine ait bölgelerde büyük bir feragatla çalışmaktalar ve genellikle ilk okul çağındaki çocuklarımıza öğretilebilecek kadar dini bilgi sahibi bulunmaktadırlar.

Hafta'da nihayet bir kaç saati geçmeyen din derslerinin verilebilmesi için, Merkezden yüksek din eğitimi görmüş elemanların atanması, sadece, bütçeye lüzumsuz bir külfet tahmil etmekle kalmayacak, aynı zamanda bugüne kadar aksamadan yürümekte olan eğitim işlerinin bölünmesine sebep olacak ve dolayısıyla sayıları mahdut olan ilkokul çağındaki çocuklarımızı eğitim yönünden tedirgin edecektir.

5 — Din eğitimi görmüş ve Arapça bilen öğretmenlerimizin Belçika okullarında görevlendirilmeleri ayrıca, bugüne değin, Belçika'da Türk kültürü hakkında yaratmış olduğumuz olumlu intibaıda zedeleyecek mahiyet arzedecektir.

Bu sebeple, Çalışma Bakanlığımız nezdinde teşebbüse geçilerek, ilgi (c) de kayıtlı telgraflarında özetlenmiş bulunan prensipten ayrılınmamasının sağlanmasını ve halen mevcut öğretmenlerimiz tarafından ifa edilmekte bulunan görevin bütünlüğünün bozulmamasının teminini ehemmiyetle müsaadelerinize arzederim.»

Sulhi DİŞLİOĞLU
Büyükelçi

okuyucularımıza...

□ **Mehmed Sodan/BEYŞEHİR:** Nihayet arzunuzu gerçekleştirebildik. Bundan böyle size toplu halde gazeteleri göndereceğiz. Abone kardeşlerimiz sizden alacaklar. Ancak, daha önce eksik gelen sayılar var ise lütfen onları bize bildiriniz, gönderelim. Selâmlar...

□ **Ahmet Yetişken/KASTAMONU:** Gayretlerinize teşekkür eder, devamını temenni ederiz. Evet, işte böyle Sebil siz vefakâr okuyucularının gayretleri ile biiznillâh hizmetine devam edecektir.

□ **Yaşar Göktepe/ESKİŞEHİR:** Bize borcunuz yoktur. Hayırlı vatanî hizmet temenni ederiz. Selâmlar...

□ **İsmail Balkaya/KARABÜK:** Merak etmeyiniz, adını verdiğiniz kardeşlerimize bu sayıdan itibaren gazeteleri ulaştırılmıştır. Selâmlar...

□ **Hasan Akyıldız Metin Karabulut/SENİRKENT:** Gazetemizin altı aylık abone bedeli 100 liradır. Sizleri abone kaydettik. Ücretin mütebaki kısmını posta çeki ile gönderiniz. Mektuba para koymayınız. Selâmlar...

□ **Kâzım Yılmaz/ESKİŞEHİR:** Sizden gelen üç mektubu da aldık. Her def'asında gazetenizin gidip gitmediğini tekrar tekrar kontrol ettik. Def'alarca üst üste gönderdik. Ancak her seferinde gazeteniz posta tarafından «adresten ayrılmıştır» diye iade olundu. Yine gönderiyoruz. Selâmlar...

□ **Fuat Savatlı/(Şehri meçhûl)** Muhterem abonemiz adresinizi bulamadığımız için gazetenizi gönderemiyoruz. Lütfen en kısa zamanda bildiriniz. Selâmlar..

□ **Seyfi Poyraz/DARENDE:** Sizi Almanya'dan bir kardeşimiz abone yapmış. Bedelini de ödemiş. Bu sebeple bize bir borcunuz bulunmamaktadır. Selâmlar.

□ **Hikmet Altıntaş/NEVŞEHİR:** İzniniz bitip Almanya'ya dönüş yaparken eğer uğrayabilirseniz idarehanemize borcunuzu ödersiniz. Yok olmaz ise yine Almanya'ya gittiğinizde oradaki hesabımıza yatırırsınız. Selâmlar.

□ **Bayram Ali Cengiz/DENİZLİ:** Elinize ulaşmayan sayılarınızı bildirirseniz derhal gönderilir. Selâmlar..

□ **Burhanettin Karapınar/SİVAS:** Cilt kapağı talebinizi yayınevimize ilettik. Eksik sayılarınız da postalandı. Abone yaptığınız Ali Rıza Buruldağ ve Nurettin Çelik kardeşlerimizin adreslerini lütfen bildiriniz. Selâmlar...

□ **Hamit Bakiler/KONYA:** Bu televizyon neşriyatı hakkında ne kadar şikâyetçi bulunsanız yeridir. Politikacı TV'den bizden bahsetmiyor veya bizi daha az gösteriyor, diye şikâyetçi. Ancak, sizin gibi milletimiz ise, fuhuş reklâmı yapmasından, ahlâk bozucu ve bunların da ötesinde yabancı güçlerin âmaline hizmet eden neşriyatından dolayı şekvacı. Ne yapalım ki elimizden birşey gelmez. Hattâ bugünkü Umum Müdür'ün bile elinden birşey gelmez. Emperyalizm bir kere çengelini atmış buraya!. Bir sırası geldiğinde bu TRT mes'elesine bütün teferruatıyla temas edeceğiz. Selâmlar...

□ **Haydar Lek/ALMANYA:** İzmir, Alban Apt. 62/2 Eşrefpaşa- adresiyle abone yaptığınız Ahmet Lek kardeşimize gazetesi «adres kâfi» olmadığı cihetle ulaşamamaktadır. Lütfen daha sarih adresi bildiriniz. Selâmlar...

□ **Zeki Çemberli/SAMSUN:** 42. sayımızın şu anda elimizde mevcudu bulunmadığı için gönderemedik. Selâmlar..

MÜHİM...

Almanya'ya cildli Sebil gönderememekteyiz. Cild kapağını ve cildleri ancak, yurda gelip giden bir kardeşimiz tarafından getirtmekle temin edebilirsiniz. Bu sebeple Almanya'daki kardeşlerimiz lütfen ödemeli ve sair şekillerde cild kapağı veya cild talebinde bulunmasınlar...

□ **H. Osman Bulut/ALMANYA:** Göndermiş olduğunuz aboneleri aldık. Süratle kayıtları yapılacaktır. Yalnız, (4308) numaralı makbuzla abone kaydettiğiniz «Duran Şen» kardeşimizin adresini yazmamışsınız. Lütfen, bu kardeşimizin adresini bize gönderiniz. Selâmlar...

□ **Dursun Köseoğlu/ALMANYA:** Schweinfurt. Aboneniz bir yıllık olarak yapılmıştır. Lütfen, 60,- DM. abone bedelini Almanya temsilcimiz Hasan Damar'ın Postchechkonto Nr. 37938 - 3000 Hannover adresiyle yakınınızda bulunan bir postahaneden gönderirseniz memnun oluruz. Selâmlar...

سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsi, edebi tarihî gazete ● Yıl 2, sayı 64 fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)

Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU

Umumî Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER

İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96

Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An Independent Muslim, Historical, Political and Literary Weekly.
P.O. BOX: 808
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ — Hasan DAMAR 33 Braunschweig Ekbert Str. 24 ● Postschechkonto nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah beyaz sütûn santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır. Aboneler dışında toplu olarak gazete isteyenler doğrudan doğruya UKAZ, Vilâyet Han Kat 2 Cağaloğlu — İstanbul adresine müracaat etmelidirler. Toplu isteklerde gazetemiz 4 liradan gönderilir.

OKUYUCU İLE HASBİHAL

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

ce verilen karar aynen şöyledir:

T.C.
İstanbul 7. Sulh Ceza Mahkemesi
977/35 müt.
977/126 Hz.

KARAR

İstanbul C. Savcılığı basın bürosunun 2.3.977 tarihli 977/126 Hz. sayılı yazısıyla Sebil dergisinin toplattırılmasına bir karar verilmesi talep edimekle talep dergi ve evrakı tetkik edildi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: İstanbul'da haftalık olarak yayınlanan Sebil dergisinin 24.12.1976 tarihli ve 52 sayılı nüshasının 3. sahifede (İslâmî Yılbaşı ve Müslümanların Vahdeti) başlığı altında Kadir Mısıroğlu imzası ile yayınlanan yazıda 6187 sayılı vicdan ve toplantı hürriyetinin korunmasına dair kanunun 1. maddesine aykırılıkta bulunduğu yazının tetkiki bilirkişinin 2. 3. 977 günlü raporları ile anlaşılmış ilgililer hakkında soruşturma açılmış olduğundan suçun mahiyetine ve mevcut delillere göre Anayasanın 22 ve C.M.U.K. nun 86. maddesi gereğince 24.12.1976 tarihli 52 sayılı Sebil dergisinin toplattırılmasına evrakın iadesine kanun yolu açık olmak üzere 2.3.1977 tarihinde karar verildi. 2.3. 1977

Hakim: 8337
İmza

Bu da hiç şüphesiz hukuki bir muâmeledir. Ancak elinizde tuttuğunuz sayı 64. numarayı taşıdığına göre 52. sayının istişarından bu yana 12 hafta geçti demektir. Basın savcılığının Sebil'i 12 hafta gecikmeyle takip, tahkik ve tetkik eylediği kabul olunamayacağına göre, bu toplama kararı ne menem iştir! Gâliba basın savcılarıyla aramızda cin soyundan birtakım cins adamlar meş'um bir rol oynamaktadırlar. Haydi hayırlısı bakalım!... (

Hürmetlerimizle.

Bayram Yılmaz Bochum, den 13.12.1976
Querenburger Höhe 97
Zimmer 523
4630 Bochum

T. C.
Başkonsolosluğu'na
. ESSEN

Başkonsolosluğunuz görev çevresine bağlı „Bochum şehrinde" alman okullarına devam eden, türk yavrularına
– Din Dersleri ve Ahlâk Derslerinin – okutma görevinin bana verilmesini rica ederim.
1970-71 öğretim yılı Ankara İmam-Hatip Mektebini bitirdim, müteakiben bir yıllık Kuran Kursu öğretmenlik hizmetim var.
Ruhr-Üniversitesinde
Germanistik = Alman Dili ve Edebiyatı tahsilimin yanında
Orientalistik = Arapça, osmanlıca islâmî bilimleri öğrenimi yapmaktayım.
Dileğimin kabul edilmesini, gerekirse başka neyelere baş vuracağımı bildirmenizi rica ederim saygılarımla...
Yılmaz Bayram

T.C.
ESSEN BAŞKONSOLOSLUĞU

[illegible] 21.12.1976

[illegible] Öğretmenlik görevi isteminiz hk.

Sayın: Bayram Yılmaz
Querenburger [illegible] 97
Zimmer 523, 463 Bochum

[illegible]: 13.12.1976 tarihli dilekçenizin karşılığıdır.

T.C. Milli Eğitim Bakanlığınca öngörülen kurallara göre, görev çevremizdeki Alman okullarına devam eden Türk işçi çocuklarına Türkçe ve Türkçe-Kültür derslerinin (Türkçe, Sosyal Bilgiler, Din Bilgisi, Müzik) İlköğretmen Okulu mezunları tarafından verilmesi gerekmektedir.

Öğretmenliğine talip olduğunuz Dinbilgisi dersleri, Türkçe ve Türkçe-Kültür dersleri içinde yer aldığından ve ilgide kayıtlı dilekçenizden, İlköğretmen Okulu mezunu olmadığınız anlaşılmış olduğundan söz konusu göreve atanma olanağınız bulunmamaktadır.

Bilgilerinizi rica ederim.

Haluk Afra
Başkonsolos

Vesikaları ile...

HARİCİYE'DE DİN VE DİNADAMI DÜŞMANLIĞI

Y. Yalçıner yazıyor

Birkaç sayı önce demek ki, Sebil *«az bile yazmıştı»*; öyle ya, *«Hariciye mason tahakkümü altında... Bu Hariciye'nin yüzde doksanı mason!»* demek kâfi gelmiyor, bu tahakkümün neticelerini de yazmak icabediyordu. Sebil'in o sayısı çıktığında pek çok okuyucu gibi biz de bu kanaate varmıştık. Mes'ele *«mason tahakkümü altında»* çalışan Hariciye'nin Türkiye'yi temsil plânında yurtiçinde olduğu kadar yurtdışında devam ettirdiği faaliyetler acaba ne merkezde idi?...

Hususi surette yapılacak bir araştırma neticesi, mason tahakkümündeki Hariciye'nin tahmin edilebileceği gibi hiç de müsbet olmayan faaliyetleri tesbit olunabilirdi. Ne var ki, neşriyatımız esnasında Sebil'e Almanya'dan gönderilen bir mektub, bizi uzun uzadıya araştırma zahmetine dahi girmekten kurtarıyor ifşâ ettiği bir *«yazışma»* ile Hariciye'nin hangi zihniyetin esaretinde nasıl bir yol takibettiğini vesikalandırıyordu.

Almanya'nın Bochum şehrinden gönderilen mektubun ihtiva ettiği *«yazışmalar»* ve bunların kısa hikâyesinin yanı sıra Sebil muhabirleri biri Bonn Türk Büyükelçiliği'nin diğeri de Brüksel Türk Büyükelçiliği'nin iki yazısını ele geçiriyorlardı. Bunlar o kadar birbirini tamamlayıcı mahiyet arzeden vesikalardı ki, yanyana konulduklarında şu acı hakikati bağırıyorlardı:

Mason tahakkümündeki Hariciye *«devrimci bir eda»* ile, yurtdışında eğitime muhtaç Türk çocuklarını Türkiye'den gidecek ehil ellerde talim ve terbiyesini değil, kendileri gibi *«devrimci eda taşıyan öğretmenlerle»* yetiştirilmesini ve hattâ kısmen yerine getirilebilen Müslüman Türk gibi talim ve terbiyenin de kaldırılmasını istiyordu.

Nitekim, Almanya'dan mektub gönderen okuyucumuz birer fotokopisini de eklediği yazışmalarında, şöyle diyordu:

«Ben Bayram Yılmaz, 13.12.1976 tarihli bir dilekçe ile TC'nin Essen Başkonsolosluğuna başvurdum. İmam Hatib mezunuyum. Bir yıl Kur'an Dersanesi hocalığı yaptım. Almanya'da Ruhr Üniversitesi'nde GERMANİSTİK yani Alman Dili ve Edebiyatının yanı sıra ORİENTALİSTİK yani Arapça, Osmanlıca ve islâmî ilimler tahsili yapmaktayım. Bu hüviyetimi Konsolosluğa açık açık yazdım ve şu talepte bulundum: Bochum şehrinde Alman Okullarında okumak mecburiyetinde bırakılan İşçi kardeşlerimizin yavrularına DİN VE AHLÂK DERSLERİ OKUTMAK istiyorum. Saygılarımla...

Karşılığında bana bir cevap geldi. Gelen cevabın fotokopisini de sunuyorum. Essen Başkonsolosu Halûk Afra'nın imzasını taşıyan cevabî yazı şöyle: «Türk işçi çocuklarına din bilgisi derslerinin ilköğretmen Okulu mezunları tarafından verilmesi gerekmektedir. Dilekçenizden İlköğretmen Okulu mezunu olmadığınız anlaşılmış olduğundan söz konusu göreve atanma olanağınız bulunmamaktadır.»

Şu hâl galiba yurtdışında ne hâlde bulunduğumuza dair size bir malûmat verebilir. Sebil'e hürmetler sunarım.»

Evet, Bayram Yılmaz işte bunları yazıyordu. Mesleğinin tahsilini yapmış hattâ bu mesleğin Alman Üniversitesi'nde yüksek seviyedeki tahsilini yapmakta olan Bayram Yılmaz'a *«ehil olduğu»* vazife verilmiyor bu işin ancak İlköğretmen Okulu yani orta tahsil seviyesinde gayrı dini talim terbiye görmüş kimseler tarafından yapılacağı bizzat bir Başkonsolos tarafından bildiriliyordu.

Acaba Başkonsolos Halûk Afra bu kaideyi kendi kendine mi koymuştu? Yoo hayır! O'nun da *«üst»* ü vardı. Bonndaki Büyükelçi!... Nitekim Bonn'daki Büyükelçi iki ay önce Almanya'daki Konsolosluklara bir «tamim» de bulunmuş daha da ileri giderek «Türk öğretmenlerin *Entegrasyon sistemini yozlaştırdığını»* iddia etmişti. Yani o, bırakınız dini tahsili dini tahsil görmüş bir ehil hocanın vermesini, ilköğretmen Okulundan mezun olanların bile mes'eleyi *«yozlaştırdıkları»* iddiasıyla karşısındaydı. Çünkü, diyordu, birincisi bu Türk Öğretmenler *«yerlerini sağlamlaştırma içgüdüsüyle hareket etmektedir»* ayrıca, bunlardan değil *«Alman Eğitim kuruluşlarından yararlanmakta büyük çıkarımız var.»*

Daha açığı galiba şunu demek istiyordu:

1 — Türk Öğretmenler menfaatlerinin içgüdüsüyle çalışıyor.

2 — Bizim çocuklarımız Almanların eline teslim edilmeli...

Bu hülâsa ile yetinmeyenler isterlerse, cümleleri aynen muhafaza edilmiş olarak bu tamim'in aslını şöylece okuyabilirlerdi.

«Konu: Eğitim
Tekidlere: 4.6.1976 - 21.9.1976 - 4.10.1976

— Temel eğitim, Alman eğitim sistemi olacak ve Alman kuruluşları içinde yapılacak. Türk dili ve Türkçe kültür eğitimi Alman Eğitim kurumları içinde sağlanan sınıflarda Türk öğretmenleri tarafından yapılacak. İki eğitim ayrılmaz bir bütün.

— Alman temel eğitimine entegre olabilmek için hazırlık sınıflarına konsolosluklar ağırlık verecek. En aksayan iş bu.

— Dünyanın takdirini toplayan Federal Almanya eğitim kuruluşlarından yarar-

(Devamı 14. Sayfada)